

Spejdernes Magasin

DECEMBER 1935
NUMMER 10
19. AARGANG

After Master of David Jagger 1929

Lord Baden-Powell

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 4619 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750

Lyngbyvej 41

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydsot

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu 1 Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.

Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Bagermester C. Jacobsen

Dronningensgade 44-46
Telf. Central 5820

Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN

Frederiksbjerggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

*Kolonial
Kaffe
Konserver*

KOLONIALLAGERET
Vestervoldgade 109 Telf. 13123

Det Danske Spejderkorps og Ove Holm

— vi føler alle, at de hører sammen. Først paa Grund af deres Alder. Den 20. November for 26. Aar siden dannede Ove Holm sammen med nogle Skolekammerater den første Patrulje her i Landet, og siden da har han været Spejder. Han er saaledes, skønt kun 41 Aar gammel, den ældste Spejder i Danmark.

Paa lignende Maade er *Det Danske Spejderkorps* det ældste her i Landet, det eneste, der har bestaaet i 25 Aar, omfattende bl. a. den ældste Patrulje, nemlig Ove Holms.

Foruden at være Danmarks første Spejder, er Ove Holm den, der er naaet højest op i Korpsset, og som har haft overordentlig Betydning for Spejdersagen, idet han i de svundne 26 Aar har udført Arbejde paa alle Stadier i Korpsset, siden 1924 i den øverste Ledelse og i de sidste 6 Aar som Formand og øverste Leder af baade Spejderarbejdet og af Administrationen.

Til de særlig betydelige Opgaver, Ingeniør Ove Holm har udført, hører hans Planlægning og Ledelse af Verdens-Jamboreen paa Ermelundssletten i 1924 samt Ledelsen af de danske Spejders Deltagelse i Verdens-Jamboreerne i England 1929 og i Ungarn 1933.

Det vil være almindelig kendt, at vore Spejdere i de Aar, hvor Ove Holm har beklædt den ledende Stilling blandt dem, er gaaet frem i Tal og blevet til et Korps, hvori der hersker Orden og Fordragelighed indadtil og udadtil, og som møder Sympati og Forstaaelse viden om.

Blandt dem, der har virket ved Ove Holms Side og i betydelig Selvstændighed, burde mange nævnes, baade Jubilarer og senere tilkomne. Jeg maa dog nøjes med at omtale to, Landsretssagfører Tage Carstensen og Forstkandidat Jens Hvass.

Begge er de Jubilarer; begge har de arbejdet i 25 Aar og paa alle Stadier i Korpsset, deriblandt for Carstensens Vedkommende 17 Aar og for Hvass' Vedkommende 11 Aar, i den øverste Ledelse. — Tage Carstensen har som International Commissioner ført den skriftlige Forbindelse udadtil og deltaget i de regelmæssigt afholdte Verdenskonferencer.

Særligt vil det erindres, at Carstensen har taget Initiativet til Oprettelsen af Bloddonorkorpsset til Gavn for, ja i Reglen som den sidste Hjælp for syge Medmennesker, og at han har været Spejdernes Leder overfor Hospitaler og Serum-institutet af denne fortjenstfulde Virksomhed.

Ove Holm, Jens Hvass og Tage Carstensen.

Endnu vil mange mindes Jens Hvass, som han,

høj og lys, i 1924 manøvrerede med 5000 Spejdere fra alle Egne i Verden, og siden da har han atter og atter ledet Spejdersporten paa de store Stævner. Denne Opgave falder naturligt til Jens Hvass, han har nemlig det særlige Hverv at lede Uddannelsen af Førerne. Aaret igennem kritiserer han deres skriftlige Arbejder, og om Foraaret leder han personligt vort Gillwell-Kursus. Han har vundet sig megen Hengivenhed og Anseelse ved Ledelsen af denne vigtige Gerning.

Disse tre Mænd stiller store Krav til de unge i Retning af Arbejde og af god Moral og af Stræben mod høje Idealer. Og de har stedse stræbt personligt at opfylde disse Krav.

De tre Spejdere har naturligvis passet deres Skole og senere Uddannelse med Flid og Omhu; de har vundet Respekt og Anseelse i deres borgerlige Virksomhed, og de forstaar at hygge sig i det Hjem, de hver især har stiftet.

Se, det er rigtige Spejdere. H. A. Svane.
Formand for Korpsraadet.

VED TILBÆR- KAALET

DET DANSKE SPEJDERKORPS FYLDER 25 AAR.

Den 16. December er det 25 Aar siden, at vort Korps blev dannet, og de to Mænd, der særligt skal mindes i den Anledning er Rektor Hartvig-Møller og Ritmester C. Lembcke.

Men allerede godt et Aar tidligere begyndte Spejderne herhjemme ude paa Rektor Hartvig-Møllers Skole. Herom skriver Hartvig-Møller selv i Korpsets Jubilæumsskrift:

»... men da jeg blev Spejder, vidste jeg slet ikke af det — jeg gik nærmest i en Fælde. Det var i Novbr. 1909, at Dr. Oscar Hansen, der længe havde været min gode Ven og Vejleder, skrev til mig og tilbød mig at holde Foredrag for mine Dreng om »Spejdersport«. Ordet var mig en komplet Gaade. Imidlertid modtog Hartvig-Møller alligevel Tilbudet, og efter Foredraget kom en Del Dreng fra III Mellem-skoleklasse og bad Rektor lave saadan noget.

Det gjorde han, og han skriver herom: »Jeg havde ikke det mindste Begreb om, hvorledes jeg skulde »lave saadan noget«, eller hvad jeg egentlig skulde lave. Men da jeg var ny Bestyrer, og III M var den værste Klasse i Skolen, sagde jeg ja. Og Dr. Hansen gav mig nogle Bøger at studere i.

Saa tog jeg altsaa fat. Bøgerne var paa Engelsk — og det har jeg aldrig været stiv i. Saa det kneb med at stave sig frem i Teksten — og Drengene vilde ikke vente.

Altsaa dannede jeg en Patrulje — forsigtigt blandt de værste og nogle bedre —, og da jeg inderst inde mistvivlede om; at »Scouting« vilde

kunne interessere dem ret længe, sørgede jeg for, at de fik Chokolade og Kager ved vort ugentlige Møde, for at de dog kunde have noget ud af Anstrengelserne.

Men det viste sig, at de blev kede af Chokoladen forend af »Scouting«. Og efterhaanden som vi sled os gennem Knob og Højdemaling og alt andet, som jeg er og bliver en Klodrian til, gik hele Idéen og Sagen op for mig, og jeg blev i Stand til at drive Spejdersport paa Maader, jeg forstod mig paa. Saaledes blev jeg Spejder. Og *once a scout always a scout.*»

SAADAN BEGYNDTE DET,

og jeg var selv Patruljefører for den Patrulje. Jeg husker mange morsomme Ting fra den Tid. Mange har sikkert den Gang ment, at vi var nogle slemme Fæstelvandsdreng at se paa. Spejderdragten var jo noget helt nyt. Jeg gad egentlig vidst, hvordan den har siddet paa os. Der blev bestilt en Portion hjem fra England, og dem fordelte vi efter Størrelse, men det

har jo nok ikke stemt helt.

ET AAR GIK,

og der groede »Spejdere« op alle Steder, og dette fik Ritmester Lembcke og Rektor Hartvig-Møller til at organisere Spejderne i et Korps ligesom i England; det var den 16. December 1910, for femogtyve Aar siden.

Rektor Hartvig-Møller

MODIG?

Betydningen af Ordet Mod har forandret sig gennem Tiderne. Oprindeligt betød Ordet »Sind« eller »Hu«, nu kan Ordet vel i daglig Tale bedst omskrives ved »Uforfærdethed«, selv om den oprindelige Betydning af Ordet er bevaret i visse Forbindelser, man taler saaledes om et »Gaa-paa Mod«, være »vel til Mode«, have »Taalmode«, besidde Overmod« o. s. v.

I den nuværende Betydning af Ordet: Uforfærdethed og Kækhed regnes det for en fremragende Karakteregenskab, som der særlig bliver Brug for i vanskelige, pludselige og ekstraordinære Situationer.

Naar en Dreng falder i Vandet i et Havnebasin, og en Kammerat straks springer ud og redder ham i Land, taler og skriver man om dennes Mod, evt. Heltemod, han indstilles til Belønning af Carnegies Heltefond, faar Medaljen for druknendes Redning o. s. v. Hvis en Spejder med Fære for sit eget Liv standser et Par løbske Heste paa en befærdet Gade, en Tjenestekarl redder en Kvægbesætning ud af en brændende Stald, et Redningsbaadslag ved Jyllands Vestkyst bjærger et strandet Skibs Besætning i Land en Uvejrsnat, ja, saa indrømmer vi alle, at vedkommende har vist Mod og fortjener Tak og Belønning herfor.

Vi er vant til fra Historien at beundre det Mod og den Uforfærdethed, de »store« har udvist i afgørende Øjeblikke af deres Liv.

Som Børn beundrede vi vel Søhelte som Willemoës, Niels Juel og Tordenskjold, som voksne bøjer vi os i Ærbødighed for en Martin Luther, der paa Rigsdagen i Worms udtalte sine uforfærdede Bekendelser, skønt han vidste, Forsamlingen var ham imod, for en Peter Hjort Lorenzen, »der talte Dansk og vedblev at tale Dansk«.

Det er af Betydning at besidde det rette Mod, naar den vanskelige Situation foreligger, ellers svigter det i de afgørende Øjeblikke, og man staar med Skammen og Nederlaget.

Hvordan styrker og træner man sit Mod, naar det kun kan vises klart for alle i de store, de afgørende Situationer, dem er der jo i Regelen kun faa af i de enkelte Menneskers Liv?

Aa jo, der er i Grunden flere, end du tænker.

Hver Gang du kækt og aabent siger Sandheden, naar der bliver spurgt, uden ængstelig Vejen

for og imod — uden Frygt for Følgerne, saa styrker du dit Mod og træner din Vilje i Retshæder og Hæderlighed.

Hvis du en Gang imellem tør gaa imod dine Kammeraters Mening, naar du føler, de er uretfærdige overfor en Kammerat eller voksen, hvis du tør retlede de »førende«, de »store«, saa kan du ogsaa i det daglige styrke dit Mod, og det skal nok vise sig at have været af Betydning, naar de store Problemer kommer til at foreligge.

Lader du dig kue af Modgang, taber du Lysten og Humøret, fordi du faar en vaad Trøje i en Arbejdstime eller paa en Tur, saa er der ringe Sandsynlighed for, at du vil vise dig som en Helt, naar Livet stiller større Krav til dig.

Jeg har truffet mange af Dagliglivets Helte, som vel hver for sig fortjente at faa deres Historie trykt til Efterligning eller Opmuntring for andre, men de lever videre i deres Ubemærkethed som oftest uden selv at føle Værdien af egen Indsats, de føler kun at have gjort deres Pligt.

Lad os tænke paa en fattig Kone, hvis Mand laa syg i aarevis, gigtsvag, hjælpeløs. En stor Børneflokk var der at opføde og opdrage, Smalhans til Huse hver Dag. Manden skulde plejes og passes, Børnene vaskes og sendes i Skole, Huset gøres i Stand, Maden laves, dernæst skulde hun paa Arbejde for at tjene Føden til sig og sine, for det kostede hver Dag at leve. Hun var rig paa Smil og venlige Ord, naar hun kom hjem, paa Skænd og Klap, naar det tiltrængtes. Der skulde Mod og Udholdenhed til for at leve et saadant Liv Dag efter Dag, Aar efter Aar, uden at lægge Hænderne i Skødet, uden at »gaa paa Sognet«, men hun gjorde det! Nu er Manden død, Børnene forlængst draget ud i Verden, selv sidder hun ene tilbage, syg og nedbrudt, udsidt og svag! Hun har tilvisse haft Mod til at leve Livet, det vanskelige Liv, og hun gav aldrig op!

Vi havde for flere Aar tilbage en Elev, som i sit 4. Aar havde mistet den ene Fod ved en Sportsulykke. Han krugte Træben. Skønt der kunde siges ham baade et og andet paa i forskellig Henseende, en Ting maatte vi beundre ham for: hans ukuelige Mod og Livslyst! Han spillede Fodbold, naar han kunde faa Lov til det, gik lange Ture, meldte sig altid til Leg og Lystighed. Sit Arbejde gav han sig ogsaa hen i med Lyst og Energi, saa vidt Evnerne og hans svage Ben tillod det.

Desværre har jeg ikke set saa faa saavel i fy-
(Forsættes Side 7).

Hvordan du kan stifte Bekendtskab med vilde Fugle

Fortalt af en Fugleven

Der er ofte nogen, der har spurgt mig om, hvorledes det er muligt at overvinde vilde Fugles Frygt, saa de f. Eks. vil spise af ens Haand, og jeg er overbevist om, at det er et Spørgsmaal om Taalmodighed mere end om personlig Tiltrækning. Til Taalmodighed hører at have god Tid og tilstrækkelig Interesse til at kunne vente, men selv om man er i Besiddelse af disse Ting, er mange Menneskers Bevægelser saa lidet afdæmpede, at de aldrig kan gøre sig Haab om at vinde Fugles Fortrolighed.

Man maa nødvendigvis gøre langsomme, jævne Bevægelser, et enkelt pludseligt Ryk kan ødelægge, hvad det har kostet Dage at naa — og det vil være meget vanskeligt at naa frem til det engang opnaaede Resultat igen.

Man kan begynde med at lade Fuglene blive kendt med visse Genstande. Jeg havde f. Eks. en gammel, brun Havehat, som jeg anbragte for Enden af Verandaen. Somme Tider gik jeg ud og udstødte mit sædvanlige Fløjt til Fuglene, og jeg havde saa anbragt noget særlig tillok-kende spiseligt i Hattepulden.

Efter at Fuglene havde faaet Tillid til Hatten, var der kun et Skridt til at faa dem til at spise af min Haand. — Og der er altid den modige *Bogfink* til at føre an!

En Dag stillede jeg for Morskab et Fugleskræmsel op, gav det en gammel Regnfrakke og en blod Hat paa, og anbragte det mageligt lænet op mod en Bænk. Figuren havde en uden Handske paa den ene »Haand«, og flere Morgener i Træk fyldte jeg Haandfladen med Hampefrø.

En skønne Morgen tog jeg Fugleskræmslet væk og anbragte mig selv i Stedet for, iført samme Frakke og Hat og Handske og med lidt Hampefrø i min fremstrakte Haand. Før jeg havde været der i to Minutter, var Bogfinkerne der og aad af min Haand!

Der kan gores meget for at trække Fugle hen til et bestemt Sted!

En Mand saa regelmæssigt en Spætte paa sin Græsplæne og var meget interesseret i at faa den hen til sit Vindue, hvor Fodringskarrene hang. Derfor tog han en af Beholderne og anbragte den paa Græsplænen, og næste Morgen havde han den Glæde at se Spætten hakke i den. Saa flyttede han den hver Morgen et lille Stykke hen mod Vinduet, lige til den var tilbage paa sin oprindelige Plads.

Spætten fulgte med hele Vejen, og nu er den en daglig Gæst.

Det maa tilføjes, at paa Rejsen tværs over Græsplænen blev Beholderen hængt i en lille Gren, stukket ned i Grønsværen, saa den hele Tiden var ca. 35 cm hævet fra Jorden.

Vinteren, hvor det kan knibe med Føde for Fuglene, er netop Tiden til at faa dem paa nærmere Hold.

Prøv, hvor store Resultater, du kan opnaa nu i Aar!

Husk, det er ogsaa Tiden nu for Iagttagelse af Fuglelivet, og du skal helst gøre det sammen men een, højst 2 Kammerater. Selvom du ikke kender Fuglene ved Navn, saa prøv at gaa ind i en Park, Lund eller Skov, øv dig i at gaa fuldstændig lydløst eller staa helt stille, efter at du har kastet nogle Fuglefrø fra dig. Saa skal du se, at der bliver livligt omkring dig.

Brug saa Øjnene og læg Mærke til, hvor mange forskellige Slags Fugle du ser.

Naar du kommer hjem, kan du beskrive dem og faa at vide, hvad de hedder.

Grøntrisk

„Foderhus“

SPEJDERLOV OG JULEEVANGELIUM

Da vor gamle Fører, Lord Robert Baden-Powell, startede Spejderbevægelsen, gav han os som det bærende i Bevægelsen, *Spejderloven*. Og kender man lidt til Baden-Powells Taler og Skrifter, saa bliver man snart klar over, at da han formede Spejderloven, saa øste han af alt det rige, han selv havde fundet i Jesu Kristi Evangelium, — derfra hvor ogsaa Julebudskabet lyder til os.

Jeg skal ikke gennemgaa Spejderloven Punkt for Punkt. Det gør I forhaabentlig selv *hver Dag*, saa Spejderloven naar at blive *Rettesnoren* for jert Liv, og ikke blot bliver en Remse, der tages frem til Skt. Georgsdagen men glemmes de øvrige 364 Dage.

Men jeg har Lyst til at pege paa et Par enkelte Ting for at vise Spejderlovens nære Tilknytning til Jesu Tale.

»En Spejder er god mod Dyr«, siger vi. Juletiden med dens Vanskeligheder for Markens Dyr og Himlens Fugle minder os om vor Spejderpligt. Men er denne Pligt ikke udsprunget af den Guds Omsorg ogsaa for Himlens Fugle, som Jesus Kristus peger paa, naar han siger: »Se paa Himlens Fugle; de saar ikke og høster ikke, og samler ikke i Lade; men deres himmelske Fæder føder dem.« —

Et andet Punkt. I har sikkert lagt Mærke til de Krav om fuldkommen Ærlighed, Renhed, Uselviskhed og Kærlighed, der med vældig Kraft er rejst i vort Folk. — Prøv at sammenligne dem med Spejderloven, og I vil undres over, hvor meget de ligner hinanden. Men de har ogsaa det samme Udspring, for de kommer fra Jesus Kristus.

Saa bliver Spørgsmaalet, hvordan vi klarer os overfor disse Krav? De fleste af os har vel gjort det, at vi bevidst eller ubevidst har sænket Kravene.

Vi ser paa Kammeraterne, paa deres Færd, retter os efter dem, og synes at det gaar nok an,

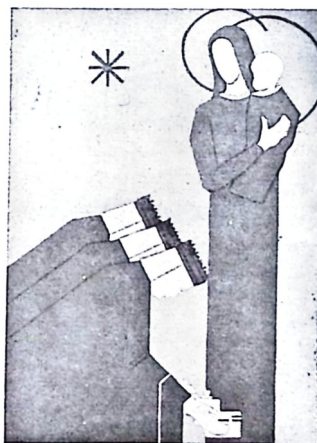
selv om vore Ord og Handlinger ikke helt, maa-ske knapt nok halvt dækker Spejderlovens Krav.

Men der var en anden Vej at gaa. Det er den Vej, Jesus Kristus vil føre os ad. Han vil, at vi ikke et Øjeblik maa fire af paa Kravene. Men at vi inde under Bøn til Gud skal se, hvor langt vi er borte fra det, Gud fordrer og venter af os.

I samme Øjeblik, vi ser det, da møder vi Julebudskabet »se jeg forkynnder eder en stor Glæde . . . eder er i Dag en Frelser født«. — En Frelser født. — Jesus Kristus kommer til os, som den, der giver os Magt til at bryde med alt det, der ligger bag os, alt det gale, det ukærlige, det urene, det usande, vi har gjort, og han vil, om vi søger ham under Bøn, være med os i Kampen for at sejre. — Saaledes passer Spejderloven med sine Krav og Julens glade Budskab — om Jesus vor Frelser — forunderligt godt sammen.

I hans Navn vil vi derfor ønske hinanden en »Glædelig Jul«.

Fritz Lerche.

Modig?

(Fortsat fra Side 5).

sisk som aandelig Henseende bedre udrustede unge gaa til Grunde, fordi de mente sig »slaaet ud« af en eller anden Grund.

Af foranstaaende Eksempler har jeg søgt at vise, at Mod er en almindelig, menneskelig Følelse, som er nedlagt i os alle, og som enhver af os bør træne sig op til at eje i højere og højere Grad. Ved Sandhedskærlighed, Pligtfølelse, Of-

fervilje og Redelighed styrkes vort Mod, og det lønner sig i enhver Henseende at vise Aabenhed og Ærlighed i Stedet for ved Luskeri og Fejgheid at tilrane sig Fordele, der ikke tilkommer én.

Det er de kække, der regerer Verden. Den, der tør tage Ansvar — og tager det — faar Lov at styre.

P. Olsen.

Forstander, Bøggildgaard.

TARSOARBEJDE

PRØV DET
I JULEFERIEN

MALING PAA TRÆ

Har du nogensinde hørt om Tarsoarbejde? — Hvis ikke, saa se paa hosstaaende Illustrationer og forsøg dig frem, saa kan du lære dig selv et Husflidsarbejde, du baade kan faa megen Glæde og praktisk Nytte af.

Materialet: Blyant, Træ, helst blødt som for Eks. Satintræ, Sandpapir, Tarsokniv, Farver og Poléroljer. (Kan faas hos Abildgaard, Gl. Kongevej 140, København V.).

Tarsomaling har den Virkning, naar det er godt udført, at det ser ud, som det var indlagt Træ af forskellige Sorter.

Her er Fremgangsmaaden:

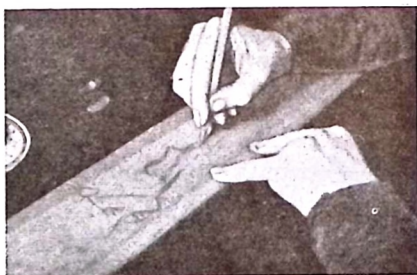

Fig. 1.

Paa Træet overfører man den Tegning, man ønsker, og trækker den op med en spids Blyant.

Fig. 2.

Se nøje paa Billedet, hvorledes der holdes paa Kniven: Pegefingern skal gaa langs Knivryggen, der skal trykkes med Pegefingern, idet man med det fuldstændig lodrette Knivsblad ridser en Fure i alle Blyantslinierne.

Naar hele Tegningen er skaaret i Træet, sliber man rent med Sandpapir Nr. 0. Se godt paa Haandens Stilling. Man sliber langs med

Træets Aarer. Efter Slibningen børster man godt efter i alle Revner.

Selve Malingen er meget spændende, det gælder om ikke at ryste paa Haanden. Med en fin Pensel gaar man først langs med de skaarne

Fig. 3.

Linier, og derefter fylder man Billedet ud. Man kan efter Behag gøre Billedet ensfarvet (sort!) eller kolorere det. — For at opnaa den dybsorte Tone males flere Gange.

POLERING

Poleringen er det vanskeligste, det kræver af Taalmodighed og Udholdenhed langt mere, end man tror.

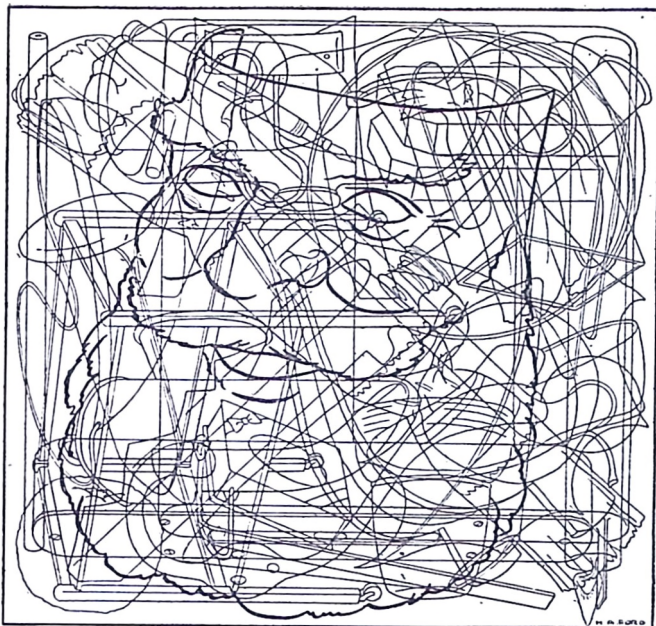
Fig. 4.

Med en blød Pensel paastryges Grundemiddel i Retning af Træets Aarer, man lader dette tørre i mindst 2 Timer. Herefter paastryges *Sobboldin* (fortyndet med lidt Sprit) 3 Gange med mindst 2 Timers Ophold mellem hver Gang. Mellem 2. og 3. Gang afsliber man Genstanden med meget fint Sandpapir og meget let, samt i Retning af Træets Aarer.

Af Bomuld (ikke Sygevat) tildanner man nu en Polérbold, hvis Størrelse maa rette sig lidt

PRÆMIE- OPGAVE

Hosstaaende Tegning ser ved første Øjekast ganske meningsløs ud, kun Krimskrams ligner det. Imidlertid vil man snart opdage, at der kan findes en hel Mængde Ting »skjult« i Tegningen, først og fremmest en Maske og dernæst Sager, som man plejer at bruge i Julen. Det gælder nu om at skrive op (i alfabetisk Orden) alle de Ting, man kan finde. De 25 længste Lister bliver præmieret hver med en god Bog. Skriv Navn, Alder, Tro og Adresse og send »Løsningen« — ogsaa selv om du kun har fundet faa Ting — til Redaktionen senest den 15. Decbr.

efter Genstanden, der poleres, fugter Bolden med Sobbolin og Sprit og lægger en linned, fnugfri Klud dobbelt herom, hvorpaa man gnider let henover Fladen jævnt og ligeligt i Kredse eller 8-Taller. Polérbolden skal være i Gang hele Tiden, den maa ikke holdes stille, og skal gvides tør, inden der atter kommes Sobbolin og Sprit paa. En enkelt Draabe Polérolie uden paa Kluden letter Polérboldens Gang. Sobbolin og Sprit kommes altid paa den indvendige Bold, aldrig paa den udvendige Klud. Man polerer i c. 20 Minutter 2 à 3 Gange med c. 2 Dages Mellemrum.

2 Dage efter sidste Polering afklarer man med en ny Polérbold fugtet med enkelte Draaber Polérglans, ogsaa nu gvides jævnt og let i Kredse, indtil Bolden er ganske tør.

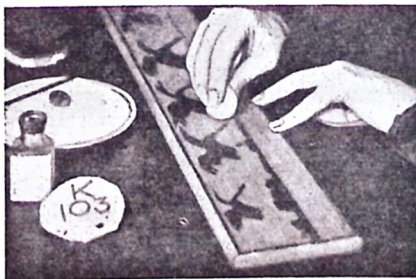

Fig. 5.

Bolden skal være i Gang hele Tiden, den maa ikke et eneste Øjeblik holdes stille paa den polerede Flade.

Foruden Haandklædebrædt, Syæske, Frimærkeske, Linealer, Papirknive o. m. a. Ting kan du selv hitte paa smaa Ting at lave. Se for Eks. paa Billederne 4 og 5, der ligger et lille rundt Stykke Træ malet K. 103. Det skal anbringes paa en Rygsæk, der skal med i Tropslejr, og som derfor skal være forsynet med tydeligt Mærke.

Hvad mener du om en poleret, tarsomalet Dørplade?

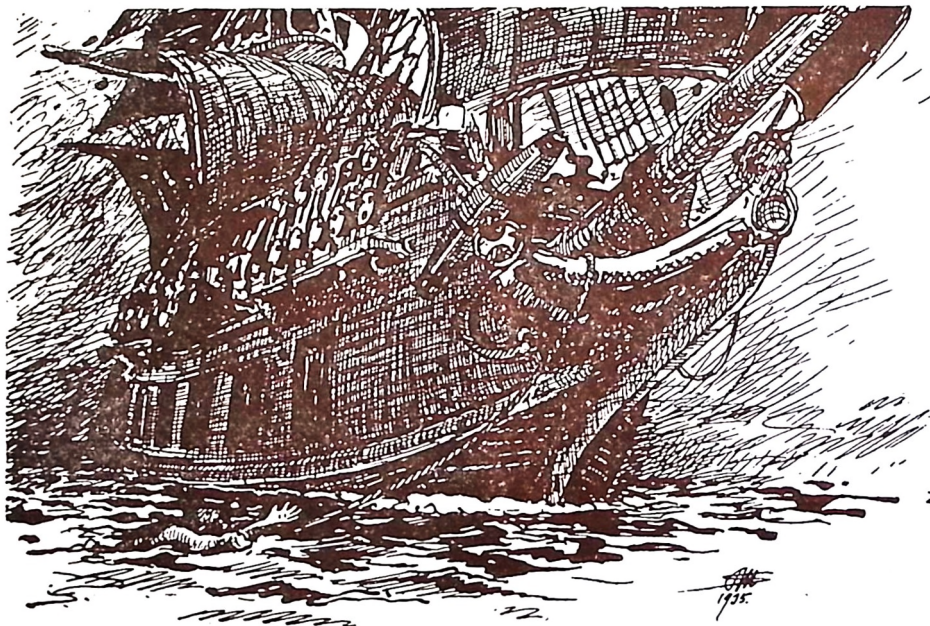
BONING

Man kan ogsaa nøjes med at bone Tarsoarbejdet, hvis man synes, at Polering lyder for indviklet.

Man laver en Polérbold af et Stk. gl. Uldtrøje løst rullet sammen. Herpaa kommer man meget filtreret Politur og Sprit og lægger udenom et Lag Fluælærred. Man gnider nu jævnt frem og tilbage uafbrudt 15—20 Minutter, tager en lille Pause, og polerer atter. Er der kommet Ujævnheder i »Lakken«, lader man det hele tørre og gnider det saa forsigtigt med olieret Sandpapir, inden man polerer for sidste Gang.

Boning og Polering er nærmest, hvad man kalder en »Følelsessag«.

BRANDSKIBET

Taagen lettede for et Øjeblik; Maanen tittede frem, og begge Fiskerdrengene blev klar over, at de var roet galt i Tykningen.

»Vi maa ro over en Mil tilbage,« knurrede Gustaf, den yngste Broder.

»Og hvad saa, vi har jo ikke travlt,« svarede den to Aar ældre Anders. »Ræk mig din Aare, og hvil dig saa længe.«

Anders roede en halv Times Tid i dyb Tavshed. Pludselig hvilede han paa Aarerne og lyttede spændt.

»Hørte du noget, Gustaf?« hviskede han til sidst.

»Nej, — jo, vent; jeg synes, der er et Sejl, der slaar.«

»Ja,« hviskede Anders, »der kommer et Skib fra Bagbord.«

Det var midt under den svensk-russiske Krig for halvandet Hundrede Aar siden, og ved den svenske Østkyst kunde man lige saa godt se Fjende som Ven. Derfor sænkede begge Brødrene Stemmerne og holdt op med at ro. Det var ogsaa rygtedes, at et russisk Skib var observeret nogle Semil fra Kysten, hvor en svensk Konvoj laa

forankret i en Vig med kun et Krigsskib til Begvogtning.

»Tror du, det kan være russisk?« spurgte Gustaf ængsteligt.

»Vi maa se efter, men ikke et Ord mere,« svarede Anders. »Ræk mig det Stykke Tøj, som ligger under Toften!«

Anders rev det i Strimler, bandt dem om Aarerne og roede varsomt i den Retning, hvorfra Lyden syntes at komme. Pludselig kastede en stor, sort Skygge sig over dem, og en stærk Raslen fra en Talje fik Gustaf til at fare sammen. Øjeblikkelig lod den ældre Broder Aarerne hvile igen, og Robaaden drev lydløst ind i Taagen, kun nogle Kabellængder fra den glitrende Skibsside.

Sagte forsvandt Fartøjet igen, Anders havde set, at det var en lille Brig; han saa ogsaa andre Tegn paa, at en alvorlig Fare truede. Musestille sad han, indtil Taagen atter havde opslugt Briggen, saa hviskede han:

»Vi maa komme først og varsko Konvojen,«

»Hvad er der i Vejen, Anders, er det en Russer?«

»Ja, og hvad der er tusind Gange værre, det

er et af disse Brandskibe, som man taler saa meget om.«

»Et Brandskib! Er du sikker paa det, Anders?« udbød Gustaf, som lige havde hørt om de Ulykker, et saadant Skib kunde afstedkomme. — Brandskibet er ladet med brandfarlige Stoffer, der er anbragt saaledes, at Skibet, netop i det Øjeblik, da det kommer sit Bytte ind paa Livet, og Besætningen har kastet sig i Baadene, kan antændes og sejle midt ind i den fjendtlige Flaade.

»Om jeg er sikker paa det?« svarede Anders, »saa du ikke Kanonportene?«

»Jo, men hvad med dem?«

»Hængslerne er blevet taget af og sat for neden i Stedet for for oven. Paa et Brandskib maa Portene aabnes nedad og ikke paa den almindelige Maade, for de sprænges med Krudt, naar Skibet er antændt. Skynd dig nu og tag den anden Aare!«

Uden et Ord satte begge Drengene sig paa deres Pladser. De havde en skrap Rotur foran sig, og Sekunderne, der var saa dyrebare, maatte ikke forspildes.

I omtrent en halv Time roede de med korte regelmæssige Tag med en Hastighed af to Sømil i Timen, mens Briggens kun var én. Helt uventet indtraadte en Forandring i Vejret, som truede med at blive skæbningsvanger for deres Foretagende. Taagen lattede paany, og Vinden drev den snart helt bort.

Det russiske Fartøj havde gunstig Brise nu. Lykken havde vendt sig, og det var sikkert umuligt at ro de sidste Mil, inden Briggen passerede dem. Desuden begyndte Gustafs Kræfter at slippe op, og snart maatte Anders tage begge Aarerne.

Briggen vandt stadig fremad og traadte snart klart frem i Maaneskinnet i knapt en Sømls Afstand.

Foran sig kunde Drengene se Lyset i Byen, men der var endnu et godt Stykke Vej derhen. I bedste Tilfælde kunde de kun haabe paa at naa Vigen samtidig med Russeren. Brandskibet vilde finde den forankrede Konvoj aldeles uforberedt, og i alt Fald var et af de svenske Fartøjer haabeløst prisgivet.

Pludselig bøjede Anders sig forover og raabte: »Jeg har en Plan, som maaske kan hjælpe os. — Tror du ikke, Gustaf, du kan ro igen?«

»Vel kan jeg det!« svarede Gustaf standhaftigt, »sig mig blot, hvordan jeg skal bære mig ad!«

»Naar Briggen naar os og passerer,« forklarede Anders, »skal den være klar over, at vi ikke naar at advare Konvojen, og at den derfor ikke behøver at være bange for os. Jeg vil forlade Baaden, inden Russeren kan se, at vi er to. Jeg

svømmer hen til Briggen — men saa maa du fiske mig op, naar jeg er færdig!«

»Færdig med hvad?« udbød Gustaf, »hvad kan du alene stille op med Briggen?«

»Stikke Ild paa den,« svarede Broderen ligetil og begyndte at tage Tøjet af.

Anders var en dygtig Svømmer, og heldigvis var han kendt med et Brandskibs Konstruktion.

Et saadant antændes i Reglen enten fra et skjult Sted agterude eller ogsaa fra en af Skydeportene. Beholdere med Harpiks, Tjære og Sovl staar her og der paa Mellemdækket. Disse Beholdere sætter man Ild paa, Ilden breder sig med rasende Fart, og i Løbet af et Øjeblik staar Skibet i lys Lue. Anders havde regnet ud, at der paa Dækket maatte være en Luge til Lastrummet, hvor Beholderne var. Denne Luge skulde han bruge. Saasnart Anders var afklædt, gemte han Fyrtojet, hvoraf alt afhæng, i sin Hue og bandt denne fast paa Hovedet. Saa gled han stille ned i Vandet, mens Gustaf fortsatte Roningen.

Til stort Held for Anders havde Vinden aftaget i Styrke, saa Briggen kun skød langsomt fremad.

Der var ikke meget Mandskab om Bord, og de blafrende Sejl skjulte Dækket for dem, som ledede Manøvreringen fra Kommandobroen.

Anders havde allerede paa et tidligere Tidspunkt lagt Mærke til et Reb, som hang ned i Vandet fra den forreste Ketting; det var dette Reb, der havde givet ham Idéen til at entre Briggen. Ved Hjælp af dette maatte han med Letthed kunne komme uset op paa Dækket.

Briggen kom nærmere, og snart kunde Anders høre Bølgerne skvulpe mod Skibssiden. Han svømmede kraftigt i samme Retning som Briggen; da de sorte Planker gled forbi ham, vendte han sig om paa Siden, fik fat i Rebets Ende og halede sig op med en mægtig Kraftanstrengelse. Han naaede Rælingen og svingede sig over. Nogen om Bord maatte have hørt ham. Et Raab fra Agterstavnen — og derefter hørte han nogen komme løbende. Der var ikke et Øjeblik at spille. Anders trak hurtigt sit Fyrtoøj frem. Et nyt Raab, og Anders gemte sig bag nogle Tjæretønder. Han opdagede en Lastluge i Dækket og aabnede den. Imens kom Skridtene nærmere, og en Matros dukkede frem. Anders vendte sig om og greb en Jernbolt fra Rælingen. I næste Øjeblik fløj en Kugle tæt forbi ham; han bøjede sig smidigt til Siden og slog Russeren med Jernbolten. Denne faldt bedøvet om, inden han fik affyret sin anden Pistol. Anders hørte nye Skridt paa Dækket. Hvis han vilde redde sit Liv, maatte han være hurtig i Vendingen. Han kunde umuligt naa

(Fortsættes Side 43).

SKOVENS

En engelsk Dreng, der hed Kidd, gik en Gang gennem en Skov ikke langt fra sit Hjem i Sussex. Han var saa lille og spinkel, at alle i Landsbyen kaldte ham »den lille Kiddy«. Lille Kiddy var ikke Spejder, han fo'r vild i Skoven og begyndte at raabe om Hjælp.

»Who? Who?« lød det inde fra Skoven, men andet Svar fik han ikke.

(Who udtales: Hu, og det betyder paa dansk: Hvem?)

Han gav sig igen til at raabe og fik det samme Svar. Saa raabte han, alt hvad han kunde: »Det er lille Kiddy«.

Men det hjalp altsammen ikke, for det var Uglen, der svarede Kiddy.

Ved Tusmørke og ved Nat kan man ofte høre Natuglen skrike sit Hu-hu i Skovene.

Den rette Spejder kender alle Skovens Lyde. Han véd, hvilke Lyde, der hører Skoven til, og hvilke ikke, derfor skaaner han sig selv for mangen en usødvendig Ængstelse.

Skovens Fugle og Dyr fortæller ham alt, hvad der hænder i Skoven, og det er en nyttig Ting at kunne forstaa deres Sprog.

Uglen spiller en Rolle i mange Spøgelseshistorier.

Uvidende og dumme Mennesker har saaledes antaget den smukke, lyse Slørugle for et Spøgelse. Sløruglens skingrende Skrig er ogsaa nok egnet til at forskrække Folk, der ikke véd bedre Besked.

Tæt udenfor en Landsby laa et gammelt, tomt Hus. En Fodsti løb tæt forbi Huset, og mange Fodgængere, der om Natten passerede denne, mente at have hørt mærkelige Lyde inde fra Huset. Nogle havde endog hørt en saadan Snorken derinde, at de var rede til at sværge paa, at det var Landstrygere, der sov i Huset — maaske endog Mordere.

Havde der været Spejdere i Byen, kunde de gode Folk have overladt disse at finde Løsningen paa Gaaden, men nu var der ingen, og saa bevæbnede Byen sig til Tænderne med Staldgrebe, Stave og Bøsser, nærmede sig Huset og om-

ringede det. Et Par Mand traadte frem og bankede kraftigt paa Hoveddøren, og i samme Øjeblik fo'r et Par store Ugler ud af et Hul i Taget over Døren.

Du maa vide, at en Slørugle snorker nøjagtigt som en Mand. Dens Unger hvæser derimod. Kommer du en Sommeraften forbi et hult Træ i Skoven, vil du maaske kunne høre en syngende Lyd, akkurat som om der var en Tekedel, der kogte i Nærheden. Giver du dig til at klatre op i Træet, vil Lyden blive stærkere og stærkere, — den vil minde om den Lyd, Damp frembringer, naar den slippes ud af en Maskine, og lykkes det dig saa at faa et Kig ned i Træet, vil du se, at det er smaa, hvide Slørugleunger der har frembragt denne Lyd.

Der er et Dyreskrig, der ligner en klagende Menneskestemme. Det er det Skrig, Pindsvinet udstøder, naar det er gaaet i en Fælde. Det er en rørende Klynken, der næppe er til at skelne fra et grædende Barn. Man hører det for Resten meget sjældent. Der er vist ikke mange andre end Skovmænd, der kender det. Mange Mennesker tror mærkeligt nok, at Pindsvinet er stumt.

Vi skal røbe en lille Hemmelighed angaaende dette Pindsvineskrig, saa kan du selv forsøge, naar du næste Gang støder paa et Pindsvin. Vi véd, at Spejderne er forpligtede til at være gode mod Dyrene, og vi stoler derfor paa, at de ikke vil misbruge deres Viden.

Du vil kunne faa Pindsvinet til at udstøde den omtalte klynkende Lyd paa en ganske simpel Maade. Du tager bare et af dets Bagben i Haanden og trækker en lille Pind frem og tilbage over Hasesenen, den store Sene nedenfor Hasen. Formodentlig kilder dette Pindsvinet. Det giver sig i hvert Fald til at le, om man kan kalde det saadant. Men naturligvis, kildes det for meget, gør det ondt. Du maa selv kunne bedømme, naar Spøgen er drevet vidt nok.

Pindsvin aander tungt, grynter og snorker, naar de sover — akkurat som Ugler; Lyden ligner for Resten ogsaa den, en Kanin giver fra sig, naar den gribes i Struben af en Støver.

Disse Lyde bør være kendte Ting for en Spejder. Der er noget vist uhyggeligt ved at høre en Snorken, der kunde synes at stamme fra en so-

LYDE

AF OWEN JONES OG MARCUS WOODWARD

vende Mand, uden at kunne finde det mindste Tegn paa en saadans Nærværelse.

En Dag stod vi i en Skov og iagttog, hvorledes en Lækat fangede en Hare i nogle unge Plantninger til venstre for en smal Ridesti. Lækatten angreb Haren i raske Spring, men Haren snoede og dukkede sig, og syntes virkelig et Øjeblik at være sluppet bort fra sin Forfølger. Med fordoblet Raseri fulgte Lækatten dens Spor, indtil den endelig fandt den liggende, jaget til døde i et

Brombærkrat. Den angreb den i blindt Raseri og borede sine knivskarpe Tænder i dens Nakke — trak sig saa lidt tilbage og angreb igen. — Medens vi nu stod og ventede paa denne Tragedies Slutning, tabte vi et Øjeblik Dyrene af Syne. Samtidig hermed hørte vi en dyb Stønnen ovre fra den anden Side af Ridestien — akkurat som en Hares Dødsrallen. Vi var overbeviste om, at Haren og Lækatten maatte være kommet over Ridestien, uden at vi havde lagt Mærke til det. Men et Øjeblik efter gjorde Lækatten det af med Haren ovre paa venstre Side af Stien — kun nogle faa Fod fra, hvor vi stod.

Vi gik over paa den anden Side Stien for at se, hvad det var, der havde frembragt den mærkværdige Stønnen, og langt om længe fandt vi ved at rode op i Løvet et stort Pindsvin, der laa sammenrullet i sin Rede og sov. Vi har ofte tænkt paa, hvor besynderligt det var, at Hr. Pindsvin kunde ligge og sove dér i sin Rede, — ja, tilmed snorke, medens der udkæmpedes en Kamp paa Liv og Død kun nogle faa Skridt fra det.

Pindsvinets Snorken er en Lyd, enhver Spejder maa kende, — ikke mindst fordi det er noget, der vil kunne lede en sulten Spejder til et storartet Maaltid.

Selv en Lækat kan røbe sin Nærværelse ved at snorke.

To Skytter sad en Dag paa en lille Bunke Risbrænde og spiste Frokost: »Jeg tror næsten, at vi har siddet over et eller andet Dyr? Kan du ikke høre, at der er noget, der snorke inde fra Bunken«, bemærkede den ene.

Da de var færdige med at spise, gav den ene af dem sig til at flytte paa Risbrændet, medens

den anden holdt sin Bøsse klar til Skud. Pludselig sprang en pragtfuld Lækat ud af Bunken og tog til Skovs det bedste, den havde lært.

Til de Dyr, der snorke og grynter som en sovende Mand, kan vi tilføje Grævlingen. Naar den er blevet gravet ud af sit Hul, grynter den, irriteret over at den ikke kan faa Lov til at være i Fred.

Hvis en Spejder gik i en Skov og hørte en Mjaven som Killingen, der klagede sig, vilde hans Ridderlighed sikkert faa ham til at undersøge, hvad det var, der var i Vejen med Killingerne.

Det hændte en Gang, at en Skytte — just ikke af ridderlige Bevæggrunde — gav sig til at søge efter Aarsagen til en saadan mjavende Lyd. Det var en Aften sent i Juni. For hvert Skridt, han tog, fulgtes han af denne sorgfulde Jamren. Langt om længe fik han i et højt Træ, lige over Hovedet paa sig, Øje paa en stor plump Rede, der kunde se ud til at være beboet af Egern. Nu viste den sig imidlertid at være stuende fuld af Spurvehøgeunger, og det var fra deres Struber, den skuffende Mjaven kom. De laa kun og ventede paa, at deres Forældre skulde komme tilbage med Føde til dem. Deres katteagtige Mjaven var et Udtryk for, at de syntes, det varede noget længe med Maden.

Gamle Spurvehøge har en besynderlig blød og smuk Fløjten. — Den ligner den dybe og langtrukne Fløjte tone, som man kan høre en Bondekone kalde sine Høns til sig med.

Hvis en Patrulje vilde have en original Kendingslyd for Patruljen, og en af Spejderne kunde efterligne en Spurvehøgs Fløjten, vilde denne være ganske storartet for en Spurvehøgepatrulje.

En Skytte vil med Lethed kunne føre en til et Sted, hvor man en Juni Aften kan faa en Spurvehøg at høre. Spejdere vil næppe kunne have en mere nyttig Ven end en Skytte eller Skovfoged. — Det er altid Folk, der er Mestre i woodcraft.

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.
Oversat af Aage Jørgensen.

Rendeløkken.

(Slutning.)

»Han stjal vores Flokførers Uniform og prøvede saa paa at kidnappe Dem. Men nu er der ingen Fare«, sagde Sam og smilede.

»Hvor er vi? Hvordan skal vi finde tilbage?« klagede Dot.

»Vi kender Vejen — vi skal hjælpe Dem«, sagde Sam, der var glad over, at de havde lagt saa godt Mærke til Vejen. »Men lad os først se, om der ikke er noget at opdage!«

»Hvad!« raabte begge de unge Piger skrækslagene.

»Vi maa kigge paa Huset, før vi kører hjem«, sagde Sam.

»Nej — nej!« næsten hulkede Cecilie.

»Jo«, sagde Sam, »der kan være noget vigtigt at melde til Politiet. Der kan ikke være nogen Mennesker dér, thi saa vilde de have hørt Støjen og være kommet ud. Men nu maa vi lige se paa Sagerne, inden vi tager af Sted.«

Han gik af Sted med Ken og sagde henvendt til de unge Piger: »De kan ikke køre uden os, for De kender ikke Vejen.«

»Lad os saa gaa med dem«, raabte Dot, »jeg kan ikke være her alene.«

Sam og Ken sneg sig frem under Dække af nogle store Stikkelsbærbuske, idet de sørgede for, at de ikke kunde ses fra Vinduerne. De unge Piger fulgte deres Eksempel. De naaede Gaarden bag Huset, men den var ganske tom. Sam prøvede Døren, der var laaset. Da de kikkede ind ad Vinduerne, kunde de se, Huset var tomt. Sam satte Øjet til Nøglehullet og prøvede at stikke et Græsstraa igennem det. »Det var sjovt — Nøglen sidder indvendig!«

Han krøb hen til den anden Side af Huset, og da Vinduet sad saa højt, saa han ikke kunde se ind ad det, slæbte han en stor Urtepotte frem, som han kunde staa paa. Han kom ned hurtigere, end han kom op. Han syntes, at han havde set Liget af en Mand derinde, men da han var klar over, at de unge Piger vilde styrte hen til Vognen, hvis han sagde det, tav han og kravlede op

igen og kikkede. Nej, Manden var ikke død — han sov. Hans temmelig brede Brystkasse bevægede sig op og ned, naar han aandede.

Det var en ældre Mand, velklædt; han sad tilbagelænet i en gammel Lænestol. Paa Bordet ved Siden af ham stod en Lædertaske og adskillige tomme Flasker — som om den gamle Fyr havde drukket sig i Søvn. Der var to Glas og Resten af en Frokost — men kun det ene Glas havde været brugt. Paa Bordet laa en Paraply, en Overfrakke og en Hat. De svage Gløder brændte i Kaminen.

Det varede et Øjeblik, inden Sam opfattede det — og de andre stod aandeløse og saa paa hans Ansigt, som før dødblegt, nu blussede af Spænding.

Han traadte ned og saa paa Cecilie. Han vilde have, at hun skulde se det ogsaa, det kunde være af Betydning, at hun senere var i Stand til at genkende Manden. Men han var frygtelig bange for, at hun skulde stikke af.

»Hør«, sagde han, »der er en pæn, gammel Herre, der ligger og sover. Han vil ikke gøre Dem noget. Tag lige og se — og saa kan vi køre hen og melde det til Politiet.«

Cecilie var nu blevet roligere — hun var blevet smittet af Sams forretningsmæssige Koldblodighed og Mod. Hun stod op paa Urtepotten og kikkede ind. Et Udraab af Forbavselse undslap hende, og hun blev ved at stirre paa Manden. Saa traadte hun hurtigt ned.

»Hvad er der i Vejen? Kender De ham?« spurgte Sam spændt.

»Ja«, sagde hun, »lad os køre, før han vaagner.«

De skyndte sig tilbage til Bilen. Sam sad hos Cecilie; mens Ken og Dot satte sig bagi med den bagbundne Fange. — Sam havde begge Lommebøgerne og folte, at han kunde udpege Vejen. De blev nødt til at tænde Lygterne, thi Tusmørket faldt hurtigt. Det forladte Hus saa mere frygtindgydende ud i Halvmørket.

»At tænke sig, at vi vilde være blevet spærret inde dér, hvis ikke I to flinke Drenge var kommet i rette Øjeblik!«

»Hvem var Manden?« spurgte Sam, da Bilen fór op ad Vejen.

(Fortsættes Side 24)

Hvorledes Spejderne begyndte

Af E. K. Wade

Vil du ikke give mig Ret i, at selv om Verdensspejderchefen var holdt op med at bestille noget, da han havde forsvaret Mafeking, vilde han alligevel have ført et vidunderligt, eventyrligt og nyttigt Liv! Og dog var det, som skulde blive hans virkelige Livskald, først nu ved at tage Form i hans Tanker. Da Boerkrigen var forbi, skulde Landet falde til Ro og arbejdes op igen, og derfor blev Baden-Powell, der efter Mafeking-Forsvaret var blevet udnævnt til General, opfordret til at oprette og lede et Politikorps paa 10,000 Mand, der skulde holde Orden i hele Landet. Det var et kæmpemæssigt Job, som

Politikorps, havde han lært dem en stor Del af det, vi nu kalder Spejdersport; og da han kom tilbage fra Syd-Afrika, opdagede han, at ikke alene Mænd var begejstrede for denne Spejdersport, men mange Drengene klædte sig i Soldatertøj, efterlignende det, han selv havde gaaet i, og legede Spejdere i alle Englands Skove. Som Instruktionsbog brugte de en Haandbog, som B.-P. havde skrevet for sine Soldater-Spejdere, og af den havde de lært alt om Jagttagelse og Sporing, lært at følge og forstaa »Tegn« o. s. v. Men denne Bog var jo skrevet for Soldater i Krigstid, og B.-P. ønskede ikke at gøre alle Englands Drengene til Soldater. Men han saa, at der var meget i Spejdersporten, som samtidig med at den gav Drengene en spændende Beskæftigelse, kunde hjælpe dem til at blive lykkeligere senere hen i Livet, ved at gøre dem paalidelige, mandige og selvstændige. Han havde selv lagt Mærke til, at naar en Mand rejste til Kolonierne eller af-sides Kroge af Verden, kunde det, at han havde været med paa Cricket- eller Fodboldholdet i Skolen, ikke hjælpe ham ret meget til at faa Heldet med sig. Nej, hvad der vilde hjælpe en saadan Mand, er — foruden Skolelærdom — det at være dygtig til at klare sig selv, at jage og koge sin Mad selv, hvis det skulde være nødvendigt, at tænde sin egen Ild, bygge sin egen Hytte, at udføre sit Arbejde paa hvilken som helst Plet af Jorden, uafhængig af

En Politisoldat.

En Spejder.

medførte en forfærdelig Masse Rideture og Jernbanerejser, for at han kunde være i Følg med hele Styrken. Den var organiseret i Patruljer, og det er fra den, at Spejderne har faaet deres Patruljesystem. Politimændene gik med Cowboyhat, Bluse og Tørklæde, nøjagtig som den Uniform, du gaar i nu. Det var lige et Stykke Arbejde for B.-P., og det var med den største Sorg, at han i 1903 opgav det for at blive Inspector General ved Hjemme-Kavalleriet. Med en Klump i Halsen sagde han Farvel til Syd-Afrika, til sine Mænd og Heste, til de udstrakte sydafrikanske Græssletter, der var som et Hjem for ham, og til det Arbejde, han elskede. Og saa begav han sig til England.

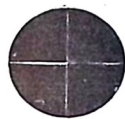
Ved at træne sine Folk i det 13. Husar- og det 5. Dragonregiment, og senere i Syd-Afrikas

andre Mennesker.

Spejdersport, saaledes som B.-P. praktiserede den og har lært den fra sig, er Kunsten at leve et behageligt, lykkeligt og nyttigt Liv, hvorsomhelst en Mand maatte opholde sig, og under alle Omstændigheder. Dette var da, hvad han forsøgte at lære Englands Drengene, som var saa villige til at følge ham, og det var derfor, han skrev den nu berømte Haandbog: »Spejderbogen«. Ved at træne sig i Spejdersport, skulde Drengene blive beredte, som han havde været, til at faa det mest mulige ud af enhver Chance, der gaves, og til at glæde sig i fuldt Maal over det korte Liv her paa Jorden.

Som B.-P. altid fortæller, er det ikke ved kun at tænke paa sig selv, at man opnaar Lyk-
(Fortsættes Side 21).

JUL I KANADAS SKOVE

Shorty vaagner med et Sæt og springer ud af »the bunk«, aabner for Trækket i »heateren«. Saa ruller han sig igen i Tæpperne og skutter sig af Velvære. Snart buldrer Træstykkerne lystigt, og en behagelig Varme breder sig over Bjælkehytten. Udefra høres Knald som Riffelskud, det er Saftsprængninger i Træerne. Vindtermometret udenfor paa Blokhusets Væg viser 35 Grader »below zero«. Vandet til Kaffen er begyndt at snurre. Shorty kryber ud af Tæpperne og kommer i Klunset i en Fart. Slim vender sig i sin »bunk« og sover videre. Oli vaagner, spørger søvnigt: »How is the weather?« »Fine.« Saa ruller ogsaa han sig bedre tilrette i Soveposen og fortsætter den afbrudte Søvn. Shorty laver Kaffe og pakker Rygsækken. Oli, Slim og Shorty er Trappere. Deres Hytte, bygget af Træstammer, har de rejst et Steds i de milevide Skove i det nordlige Kanada, c. 50 m fra

Bredden af »Bell Lake«, helt skjult af den tætte Granskov. Oli stammende fra Norge, er gammel Trapper. Slim og Shorty, fra Danmark, er »Greenhorns«. Klokken er nu 3,30 Morgen, det er Shortys Tur at hente Posten fra det 15 miles (c. 23 km) fjernt liggende Poststed. Det er Juleposten, der skal hentes. Shorty gør sig færdig, faar Moccasinerne snoet paa Fødderne, Pelstøjet paa og Øreklapperne spændt fast under Hagen. Saa træder han ud af Hytten, alt er blændende hvidt. Maanen skinner, det er næsten saa lyst som om Dagen; ude paa Søen sidder en enlig Ulv og hylér imod Maanen, den ses som en sort Prik paa den hvide Flade. I det fjerne svarer en anden, og fra Toppen af et kæmpemæssigt Fyrretræ lader en Sneugle sin monotone Stemme falde i Kor. Shorty spænder Sneskoene fast, Rygsækken med Skindene fra de tre sidste Ugers Fængst spændes paa Plads, og med Riflen under Armen starter han.

Shorty skal gøre hele den lange Tur til Fods. Hundespandet skal Oli og Slim bruge, de skal tilse »the traps« og Snarerne c. 10 miles mod Nord, og der er Haab om, at et Par stivfrosne Ulvekroppe vil blive bragt hjem fra Turen. Shortys Vej gaar imod sydvest, dog her findes hverken Vej eller Sti. Nordstjernen tjener som Retningsviser. Maanen er nu forsvunden. Naar Nordstjernen ikke kan skimtes mellem Træerne, raadfører han sig med sit Kompas. Sneen er dyb, og Shorty maa stadig bane Vej. Her og der smutter smaa Skygger forbi, det er Sneharer, der er blevet forstyrret i deres Nattesøvn. Der glider Skyggen af et stort Dyr forbi. Det er en Ulv paa Jagt efter Kaniner. Nu er det næsten lyst, Shorty følger en Højderyg, der løber Nord-Syd. I Dalen ser han en Elsdyrko med sin Kalv i Hælene, søgende efter Føde; godt for Kalven, at han ikke er ude efter Kød i Dag. Ved Ellevetiden naar Shorty, uden at have set et Menneske paa hele Turen, Poststedet Birch-River. Her mødes han med andre Trappere og med Indianere. Der udveksles Hilsener og Bemærkninger om Jagten. Juleposten er tungere end ventet. Mor og Søstrene i Danmark har ment det godt. Der er flere store Julepakker til Slim og Shorty. Til Oli intet. Oli skriver aldrig hjem. Der er Bunker af

Godt Kammeratskab i Tønder

Den 8. og 9. November afholdt K. F. U. M. i Tønder en Basar til Fordel for et nyt Soldaterhjem. Selv om der i den sidste Tid rundt om i Sønderjylland er dannet 6 K. F. U. M.-Spejdertruppe, er der dog ingen grønne Spejdere i Tønder. Tropsførereren for den stedlige Spejdertrop tilbød derfor at lade Troppens Orkester spille paa Basaren, og Forslaget blev naturligvis modtaget med stor Glæde. Da Frivilligt Dreng Forbund hørte dette, tilbød de ogsaa deres Assistance og stillede deres store Trommeorkester til Disposition.

Spejderne og Væbnerne foretog en fælles Tur gennem Byen med Tønderspejdernes 14 Mands Orkester og F. D. F.'s Trommeorkester, og Resultatet blev, at Basaren havde stopfyldt Hus.

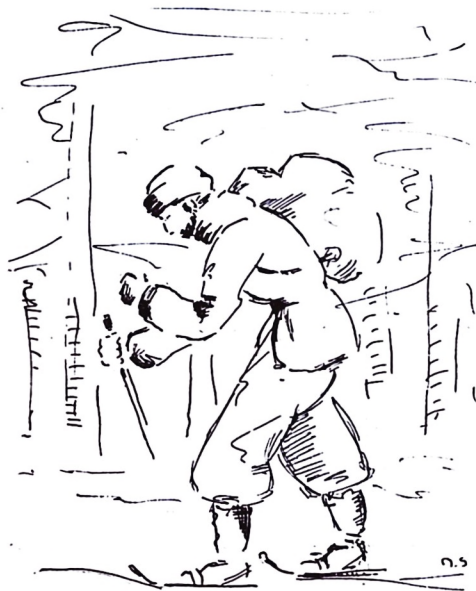
Iøvrigt har Spejderne og F. D. F. senere haft et fælles Orienterings- og Forhindringsløb.

Det er glædeligt at se, at der i Tønder hersker en saa god kammeratlig Aand. *Det burde være saaledes ogsaa i alle andre Byer.*

Aviser, nogle over en Maaned gamle, men velkommen i Ensomheden vil de altid være. For skellige Ting, nødvendige til Livet i Skoven, bliver under megen Snakken frem og tilbage købt. Da Shorty har faaet alt stuvet i Rygsækken, har den faaet den anselige Vægt af 48 Pund. Postmesteren ryster paa Hovedet, han véd, hvad en Vandring paa Snesko ad ubanede Stier med en saadan Vægt vil sige; dog Shorty vil intet lade blive tilbage.

Saa et solidt Maaltid hos den Kineser, der findes i enhver By. Han fortæller under megen Gestikuleren paa sit gebrokkne Engelsk, der lyder vanvittigt morsomt, hvorledes han blev »hold up« af to Polakker — bagbundet og kneblet paa rigtig Røvermanér — og hvorledes »the Mountain-police« havde fanget Fyrene.

Dog Shorty har ikke Tid til lang Snak. Vejen tilbage er lang. De første Par miles gaar let, her behøver han ikke at bruge Sneskoene; nu er det blevet skyet, men endnu er Vejen let at finde, Sporene fra om Morgenen staar tydeligt i Sneen.

Klokken 5 ved Mørkets Frembrud har Shorty naaet en stor aaben Slette. Her har en Skovbrand for nogle Aar siden fældet alle Træer. De faldne Stammer ligger nu Hulter til Bulter imellem hinanden. Shorty vil forsøge at skyde en Genvej, Kompasset er det eneste, han har at

rette sig efter. Han véd, at en Dal, der ligger et Steds mod Nordvest, skal gaa i Retningen fra Syd imod Nord. Han maser sig frem igennem Sneen i flere Timer. Dalen er stadig ikke at se. Sneen er somme Steder trekvart Meter dyb. Snart maa han kravle over et Virvar af Træstammer, saa dumper han i et Hul, der forræderisk var dækket af Sne. Rygsækken begynder at tynge, nu sner det lidt. Ret langt frem kan han ikke se. Kompasset maa bruges til Stadighed; men han tramper støt fremefter. Tankerne gaar paa Vandring, han er dødtæt. Han forestiller sig sig selv liggende derhjemme i Hytten. Aa, hvor vilde han gerne have Lov til at sætte sig ned, bare et lille Øjeblik! Men han véd, at i det Øjeblik, han sætter sig, vil han falde i Søvn og saa maaske aldrig mere vaagne. Han vakler videre, Tankerne flyver til Hjemmet, til Far, Mor og Søkende. Hvad, hvis de saa ham nu. Det gælder om at holde ud, ikke give op. Han har allerede saa smaat regnet med at tilbringe Natten herude i Sneen. Det er dobbelt farligt her i det aabne, hvor det er umuligt at finde Ly, hvis det skulde blæse op til Storm. En Tid lang har han gaaet og smaasovet. Med en Kraftanstrengelse tager han sig sammen. Nu lysner det, Skyerne forsvinder og Maanen kommer frem; det hjælper! Da ser han med eet nogle mærkelige Tegninger i Sneen, det er hans egne Snesko-Spor. Er han gaaet i Kreds, som dengang, da Oli og han gik vild ude paa Isen paa Bell-Lake og vandrede to Timer i Kreds, inden de fandt i Land. Dog nej, det er hans egne Spor fra om Morgenen; nu gaar det lettere. Snart er han atter i den kendte Skov; her er Sneen ikke saa dyb. Det gaar hurtigere! Klokken 11 Aften vakler Shorty ind ad Blokhushets Dør. Herligt føles Varmen i Modsatning til den bidende Kulde udenfor, Juleposten fordeles, og Pakker aabnes. Alt deles broderligt imellem de tre. Dog nu kommer Reaktionen for Shorty. Han ruller sig ind i sine Tæpper og sover med det samme.

Da han vaagner, er det Juleaften. Oli er Kok. Slim har fra en lille Tur om Formiddagen hjembragt tre Ryper. De er under Ollis kyndige Hænder bleven lækkert tilberedt. Bagefter staar den paa Kaffe fra Danmark med en lille Cigar til. Aviserne kommer frem. Ilden i »heateren« udsender en behagelig Varme; nu fortæller de tre hinanden Minder fra Barndommen.

Oli, Slim og Shorty er et Øjeblik gaaet udenfor Hytten. Det er stille. Kun høres nu og da en enlig Ugles Skrig i det Fjerne. Paa Himlen ses Nordlysets Flimren; Julenattens Ro har sænket sig over Ødemarken.

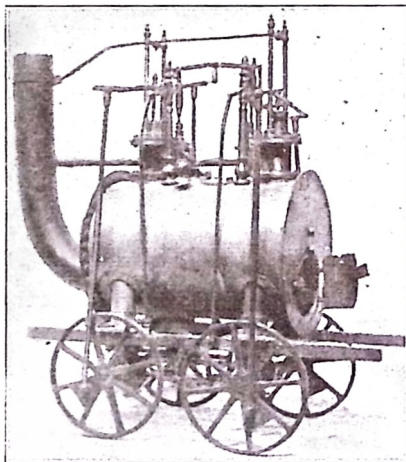
»Ravnescriget«.

DAMPHESTEN DER FORSVINDER

Da man var bange for, at de første Jernbaner skulde gøre Folk sindssyge. Og man betalte for at se Toget køre forbi

Forfatteren Niels Meyn fortæller i denne Artikel en Række interessante Ting om, hvad et moderne Lokomotiv kan præstere.

Da man for et Aarhundrede tilbage brød med den mange Tusinde Aar gamle Hastighedsrekord, den Gang de første Lokomotiver kom i Gang i Europa, skete en Række mærkelige Ting. Man havde jo fra de ældste Tider været vant til,

Model af George Stephensons første Lokomotiv, der for 100 Aar siden var et teknisk Vidunder

at den højeste Hast paa Landjorden repræsenteredes af den hurtigste Hest. Det vilde blive rent galt, sagde kloge Hoveder, naar man nu pludselig kunde fare af Sted »med Lynets Hast«. Der var endogsaa Videnskabsmænd, som i ramme Alvor udtalte, at det blev nødvendigt, at der byggedes Plankeværker langs alle Jernbanelinier, eftersom Folk vilde blive sindssyge, naar de pludselig saa Vogne fare af Sted med vanvittig Fart uden Heste for.

Der blev ogsaa rejst Modstand fra Landbrugets Folk. Deres Heste og Kreaturer vilde blive kulrede og løbe deres Vej, og man vidste slet ikke, hvad Ulykke, det hele kunde medføre.

Pudsigt nok har man i vort Aarhundrede set

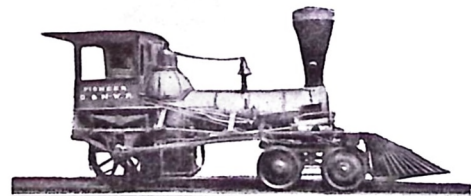
lige saa smaalige Indvendinger rejse sig, da Automobilejerne skulde ud paa Landevejene, saa vi kan i vor oplyste Tid ikke med fuld Føje more os over vore naive Forfædre, der var bange for Jernbanerne.

Det første Lokomotiv, som George Stephenson byggede til Langfart, kom i Gang i England paa Ruten Stockton-Darlington i 1825, og i det næste Tiaar begyndte Jernbanen at vinde frem paa det europæiske Fastland. Dettets første Banellinie, der eksisterer den Dag i Dag, blev bygget mellem Nürnberg og Fürth, og her kunde man se glade Tyskere køre den lille Mils Vej i aabne Luksusvogne, der ikke var halvt saa komfortable som vore Dages Kreaturvogne.

Man maa dog ikke tro, at Jernbanen nemt kom til sin Ret. Overalt mødte den ny Opfindelse Modstand. Maaske kunde »Damphesten« faa en Smule Betydning mellem to folkerige Byer, sagde man. Men Lokaltrafik var det rene Vanvid.

Herhjemme var man ikke et Haar bedre end i Udlandet. Danmarks Handel laa jo for en stor Del for et Aarhundrede tilbage i Købstæderne, og man var bange for, at den blomstrende Handel skulde blive ødelagt af de hvæsende Uhyrer.

Vor første Jernbane, som anlagdes mellem København og Roskilde og aabnedes i Aaret 1847, vakte ikke særlig Begejstring. Kun et eneste

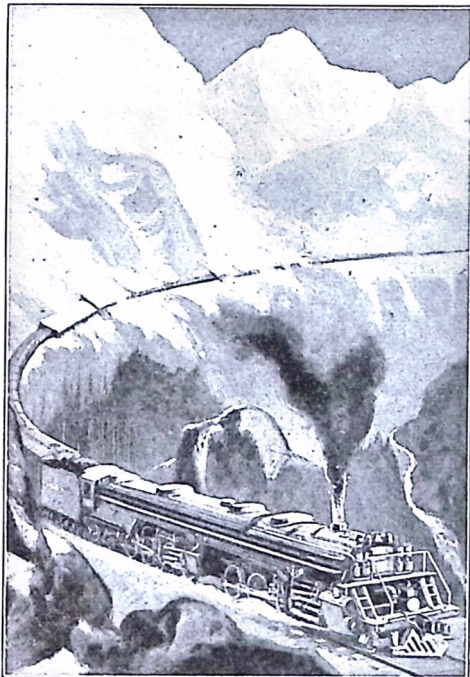
Et Ekspreslokomotiv fra første Halvdel af forrige Aarhundrede

Blad skrev om det. Det var »Fædrelandet«, og Artiklen var prisværdig kort. Den lød som følger:

»Det første Lokomotiv afgik endelig herira Klokken 8½ i Morges og er i det mindste lykkeligt passeret Valby Bakke«.

Lokomotivet, der bar det gamle, danske Navn »Odin«, kom ogsaa lykkeligt til Roskilde.

Datidens Lokomotiver var ikke imponerende. Men Udviklingen gik fremad med rivende Hast. Og nu — i Aaret 1935 — har Lokomotivet vel naaet sit Højdepunkt. Damphesten er maaske ved at blive træt. Vi lever i Motorernes Aarhundrede og Elektricitetens. Vi oplever maaske

Det amerikanske Kæmpelokomotiv, der sluger 22 Tons Kul i Timen og haler 100 Vogne op gennem Bjergenes Stigninger

selv den Tid, da man taler om gammeldags Kæmpelokomotiver, der i vore unge Dage »sneglede« sig frem mellem Byerne.

Endnu er Lokomotivet dog i sin fulde Glans. Og naar man ser tilbage paa, hvad det var for 100 Aar tilbage, vil man forbauses.

De første Lokomotiver kunde løbe en Mil i Timen og trække nogle og tredive smaa Vogne. Verdens største, moderne Lokomotiv kan løbe mere end 175 Kilometer i Timen. Det vejer en halv Million Kilo. Dette Uhyre er 40 Meter langt og kan hale over 100 tungtlastede Vogne med en samlet Vægt af 4000 Tons op ad en 1 Procents Stigning, men det sluger da ogsaa en Bagatel af 22 Tons Kul i Timen

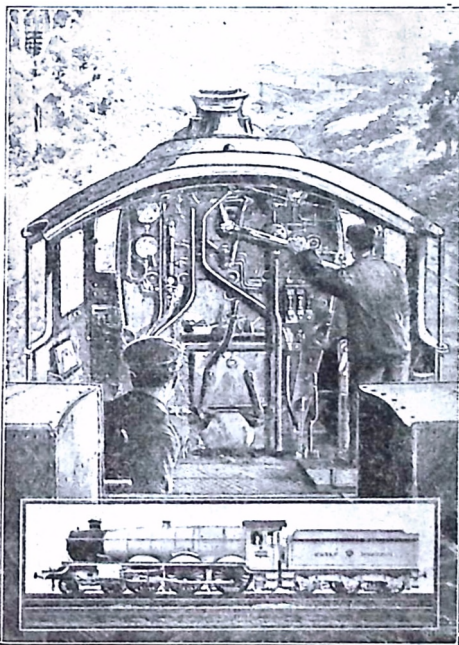
Nu i vore Dage kan man se enkelte Folk, som af gammeldags Vane vinker til Toget, fordi »man nu en Gang skal vinke, naar Toget kører

forbi.« Saa meget som Skygen af en Sensation er det ikke.

For 100 Aar siden havde Lodsejere ved Europas første Baner en pæn lille Søndagsindtægt ved at have Bænke langs Banelinien, og disse Bænke kunde de leje ud og faa en god Entre af af Folk, der kunde sidde i timevis og vente paa at opleve den sjældne Begivenhed at se et Tog køre forbi.

Det er Amerika, der har Æren af at bygge de sværeste og stærkeste Lokomotiver, men Englænderne har de hurtigste. Den berømte »Flyvende Skotte« er Verdens hurtigste Lokomotiv. Det er ikke saa anseligt at skue som de amerikanske Kæmper, men det kan suse frem med en Fart, der naar op mod de 200 Kilometer i Timen.

De hurtigste amerikanske Tog kan kun tage op til 175. Men dette er Maksimumshastigheder, der sætter Rekord. Under normale Forhold er Farten selvsagt ikke saa stor.

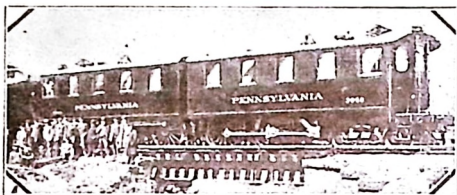
Paa Fyrpladsen paa »Den flyvende Skotte« i fuld Fart. Forneden ser man et Billede af Lokomotivet selv

Damplokomotivet kan endnu »være med i Vognen«, især efter at man er begyndt at anvende Oliefyring. Men Dieselmotoren, som er vort Aarhundredes Maskine, fortrænger det lidt efter lidt — langsomt og sikkert.

Og de elektriske Tog er ved at sætte Rekor-

den. Med et elektrisk Lynlokomotiv kan man komme op paa 300 Kilometer i Timen, og dér ligger sikkert den virkelige Fremtid.

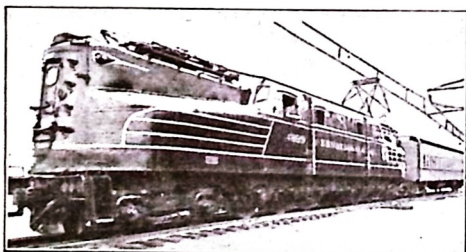
Det er ganske interessant at iagttage, hvordan de moderne Motorlokomotiver — hvad enten det nu er Diesel- eller elektrisk Motor, helt har kun-

Et af de moderne, elektriske Lokomotiver, der skal erobre Fremtidens Jernbanetrafik

net frigøre sig for gamle Traditioner, som ellers sejgt hænger ved vore Samfærdselsmidler. De første Jernbanewaggoner var bygget i lignende Form som de gamle Deligencer og lignede Kareter. De moderne Lokomotiver burde efter Traditionen være bygget, saa de lignede Damplokomotiverne. Men man har resolut brudt med Fortiden og bygget dem i »Strømlinjen«. Lige modsat kan det nævnes, at da man paa de store Dampskibsruter byggede Dieselmotor-drevne Oceanflyvere med Plads til Luksuskahytter dér, hvor Skorstenene normalt er anbragt, blev det en Fiasko, indtil man fandt paa at bygge lave, elegante Skorstene — som Pynt. Skorstene hørte nu engang med til en Oceanflyver, derfor vilde Passagererne ikke give sig de nye, mærkelige skorstensløse Sejlere i Vold.

Med Fremtidens Lokomotiv er det altsaa anderledes. Og dog rummer det store Ekspres-Lokomotiv med den lave Skorsten med Røg og

„Det sidste Skrig“

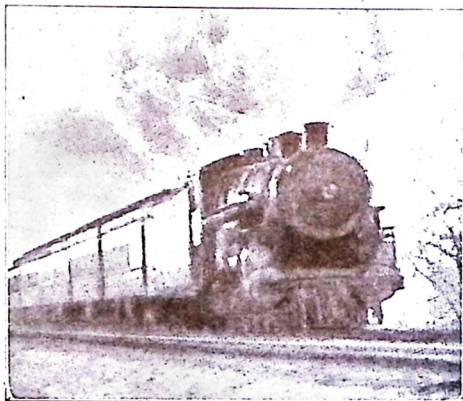
Damp væltende op en god Portion Rejseromantik.

Vi bringer — til Sammenligning med de svære Damplokomotiver — et Par Billeder af de nyeste, amerikanske »Super-Lokomotiver«, der drives med Elektricitet. Det nyeste af dem løber

paa Strækningen Washington—Philadelphia. Det løber paa en af Verdens mest trafikerede Linier med ikke mindre end 830 Tog i Døgnet. Prøv selv paa at kikke paa en af vore egne Togplaner, f. Eks. den stærkt trafikerede Linie ad Kystbanen og se, hvormange Tog, der løber her i Døgnet, og drag saa en Sammenligning.

Ogsaa Diesellokomotiverne har stor Interesse. Det bør i denne Forbindelse fremhæves, at vi her i Danmark bl. a. paa Frederiksværkbanen har et moderne, dansk Diesellokomotiv, der, hvad Farten angaar, er fuldt paa Højde med de store Damp-Ekspreslokomotiver.

Det moderne, amerikanske, elektriske Lokomotiv udvikler 4620 Hestekræfter, det er helt konstrueret af Staal og vejer et Par hundrede Tusinde Kilo. Det er Kæmper af den Art, der vil præge Fremtidens Jernbanefart. Men det gamle

Et moderne Lokomotiv med Oliefyring. Man ser Toget i fuld Fart paa over 100 Kilometer i Timen

Damplokomotiv har gjort sin store Indsats i Teknikens Historie, og forhaabentlig faar det engang et passende og storslaaet Monument, naar den sidste Damphest har udstødt sit Fløjt, og den sidste Røgsky er opløst i Luften.

VERDENS JAMBOREEN I 1937

Det er nu endelig fastslaaet, at den næste Jamboeree vil blive afholdt i Holland, idet den hollandske Regering har tilsagt den nødvendige moralske og økonomiske Støtte.

Svensk Aften

Jubilæumslejren paa Ermelundssletten havde vi megen Glæde af i Sommer; og mange af os vil kunne glæde os over Venskaber, der blev knyttet ved den Lejlighed. Et af disse Venskaber vil direkte være os alle sammen til Gavn og Glæde, idet den nære Forbindelse, der bl. a. knyttedes mellem os og vore svenske Spejderbrødre, har resulteret i, at man har planlagt at afholde en svensk Aften i København. — Aftenen arrangeres af Sct. Georgsgildet, København, i Samarbejde med skånska Scoutdistriktet, og den finder Sted den 12. Januar 1936 i Foreningen af 1860, Nørre Voldgade 92.

Programmet er endnu kun fastlagt i store Træk, men paa nuværende Tidspunkt kan vi dog oplyse, at det vil blive en interessant og underholdende Aften, der vil give et levende Billede af vore Scoutbrødra från hinsidan og det Land, de lever i. To Film vil i pragtfulde Billeder vise os Sveriges Vintersport og den skønne Natur i det vidtstrakte Land. Et Kammerorkester, et Kor og flere Solister vil fortolke de svenske Toner og — uden ellers at gaa i Detailler — maa vi blot nævne, at der ogsaa vil blive reciteret svenske Digte.

Alle Oplysninger om Billetter og Program faas hos Sct. Georgsgildet, Worsaaesvej 7, Tlf. Nora

8123, Korpskontoret, Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410, og Korpsets Depot, Skindergade 27, Tlf. 10.909.

Vi maa takke vore svenske Brødre for den Interesse, de har vist Sagen, idet Overskudet gaar til et Fond for ubemidlede Børns Sommerlejr.

Hvorledes Spejderne begyndte

(Fortsat fra Side 15)

ken, og det er af den Grund, at »Hjælpetjeneste for andre« altid har været en Del af Spejderbevægelsens Program og en Del af Spejderløftet. Om Spejderbevægelsens Program har faaet Succes eller ej, vil jeg overlade til dig at afgøre. Jeg vil kun fortælle dig, at af den første Spejderlejr paa Brownsea Island i 1907 er der opstaaet over 3 Mill. Dreng- og Pigespejdere, Førere, Rovere og Ulve. Det er det Antal, der eksisterer i Dag, og det inkluderer ikke de mange Hundrede Tusinder, der er gaaet igennem Rækkerne og ud i Livet. Over hele Verden er der nu Spejdere. Naarsomhelst du møder en Spejder, véd du straks, at han eller hun er din Broder eller Søster, fordi I har den samme Lov, det samme Lofte, den samme Uniform, det samme Sind — og den samme Chef, Lord Baden-Powell af Gilwell.

E. K. Wade.

I de 100,000 Gravhøjes Land

Danmark er et lidet, fattigt Land, staar der i en Sang, men det er kun i Størrelse, maalt med Kvadratmeter. Een Ting har Danmark, som alle Danske og mange Udlændinge kender: de gamle Kæmpegrave eller Dysser, som de kaldes. Det er ikke med Urette, at Danmark kaldes de 100.000 Gravhøjes Land, for saa mange er der virkelig. Grunden til, at vi ikke ser saa mange, er den, at de fleste Høje forlængst er revet ned, gravet bort, for at den danske Bonde kunde faa fladt Agerland. I Aarevis har Ploven stadig trængt sig dybere og dybere ned i den Jord, de gamle Kæmper slæbte sammen for at danne et sidste Hvilested til deres Høved, og Bautastenene er huggede i Stykker og bruges nu som Skærver paa de danske Landeveje. Nu, da Højene er ved at forsvinde, er der Folk, der har faaet Øjnene aabnet for den Skønhed, der er ved at forsvinde, og de sætter alt ind paa at faa saa mange af Gravhøjene som muligt fredede, medens der endnu er nogle tilbage.

Det skulde jo helst være hele Danmarks Befolkning, der skulde sætte ind her, men desværre er der mange, der lader haant om det. Nationalmusæet har i mange Aar gjort et stort Arbejde for Sagen og indsamlet mange værdifulde Oldtidsgenstande.

Hvad Oldtidsminderne og Mindesmærkerne i det hele taget betyder for det lille Danmark, har ingen klarere formuleret end Johannes V. Jensen, der siger herom:

Alvorlig taler ved Alfærvej
med Grønsvær tækket de Gamles Grave.
Henfarne Slægter — fglem dem ej!

I Arv de gav dig en ædel Gave.

Henfarne Slægter
i Landets Marv
sig ej fornægter.
Bevar din Arv!

Henry.

EN DAG I EN

Hovedgaden i en lille By 130 miles fra Kansas City. Dens Navn er *Osceola*. Der kommer nogle cowboys ridende. Udenfor Butikkerne staar Farmerne og drøfter Dagens eller Ugens

Begivenheder og spytter i vældige Buer ud paa Gaden. — Jeg sad og nød en kold drink i »Browns Drug Store«. Ind kom the sheriff, saa sig omkring, skyllede en drink ned, gav Døren et Spark, — og var gaaet uden at sige et Ord.

15 miles Kørsel op og ned ad Bakker igennem vild Skov. Hist og her ser man en »Log cabin«, hvor nogle unge Folk er ved at skabe et Hjem. Det betyder haardt Arbejde.

Dybere og dybere kommer man ind i den store Skov, der bestaar af vældige Egetræer med frodig og uvejsom Underskov.

Man ser ikke Lejren, før man løber Næsen lige paa den. Her har vi en stor »Log cabin« uden Vinduer og aaben paa alle fire Sider. 8—12 Drengene bor der, andre sover i Telte og atter andre i »Lean-to's«. Drengene sover næsten i det fri.

Igenom Morgenens Stilhed hører man Hornsignaler. Der bliver Liv i Lejren. Op! Vaskes! Mange tager et koldt Styrtebad, man hører deres Hyl; det maa aabenbart være koldt!

Nogle Spejdere gaar ned til Spisesalen før den fastsatte Tid. De har Køkkentjeneste og er med til at servere. Kl. 7 pr. ser man Drengene storme mod de to Indgange til Spisesalen. De venter udenfor. Chefen, Mr. Rae Bartle kommer fra sin »Log cabin«, som ligger midt i Lejren, og gaar ind. Spejderne giver ham et Raab som Morgenhilsen. — Spisesalen fyldt med Borde og Bænke. Drengene og Førerne staar ved deres Pladser. Pludselig Stilhed. Der bliver bedt en Bøn, — saaledes som altid før hvert Maaltid.

Der er rigelig og god Mad og al den Mælk, Spejderne kan drikke. Ved den øverste Ende af Salen sidder Chefen med sine Hjælpere. Breakfast er forbi. En af Førerne rejser sig og begynder paa en Sang, og med det samme falder alle Drengene ind. I 20 Minutter synger de af fuld Hals.

Chefen, en Mand paa 150 kg, standser Sangen. Han har et Hjerte af Guld og et Smil, der kan faa et Isbjerg til at smelte, — han er Drengenes Afgud. Saa lyder hans Tordenrøst: »Is everybody happy?« — »Absolutely!« svarer 425 Drengene i Kor, saa det dirrer i Luften.

I Sommer har der været 2 Hold hvert i 2 Uger og 2 Hold hvert i 1 Uge, ialt 1600 Spejdere i 6 Uger — alle fra Kansas City og Omegn.

Efter Breakfast inspicerer Tropsføreren Drengenes Lejr og deres Kasser, hvor de har deres Tøj. Efter Inspektionen er der Undervisning i forskellige Husflidsarbejder, f. Ex. Kurvefletning, Læderplastik, Solvarbejde, Skomageri, Cementarbejde og Smedearbejde. Dette foregaar altsammen i en Bygning, hvor Drengene træner til deres Duelighedstegn (merit badges). Andre Drengene arbejder som Pionerer, bygger Broer eller »Lean-to's« eller Bageovne. Der gives ogsaa Undervisning i Første Hjælp, personlig Hygiejne og Samfundshygiejne o. s. v.

Ved »Bird-Study« (Fuglestudium) skal Drengene op Kl. 4 om Morgen for at iagttage og lære at kende de forskellige Fugle. De skal kende ikke mindre end 40 forskellige Arter.

Lejren har ogsaa levende Slang i Fangenskab. Klapperslangen døde desværre for nylig. Den anden Giftslange, vi har her i Missouri, er »Copperhead«. Naar Spejderne er paa Tur, fanger de ofte Slang, og i deres Strømper (som de dog først tager af!) bringer de Slangerne hjem til Lejren. Meget interessant! Der er et Duelighedstegn, der hedder »Reptile Study.« — Der gives ogsaa Undervisning i Skovkundskab, Signalering o. s. v. »Rekrutterne« bliver trænet i de Ting, de skal kunne til 2. Klasses Prøven, og paa samme Maade bliver »Fagene« til 1. Klasses Prøven gennemgaaet med 2. Klasses Spejdere.

Der er 8 Minutters Gang igennem Skoven ned til Floden *Osage*. Her undervises i Svømning og Livredning. —

Det er hen paa Formiddagen og allerede stegende varmt. Drengene har kun Bukser og Sko paa. Jeg tager ogsaa Tøjet af, — det er dejligt.

Efter Middagen førte Køkkenchefen, Mr. Modlin, mig ind igennem Køkkenet.

Dette er under Opsyn af Mrs. Paul Childers, som er ansat ved Skolevæsenet i Kansas City — Før Lejren aabnedes, var der købt 2400 kg Kolonialvarer. Frisk Kød og Grøntsager leveres 3 Gange om Ugen. Der bruges 120 gallons Mælk hver Dag tilligemed en hel Del Daasemælk. 80 kg Kød gaar der med til et Maaltid.

Mr. Modlin aabnede en Dør og skub-

AMERIKANSK SPEJDERLEJR

AF. P. M. GREVE

bede mig ind i Ishuset. Ja, der var dejligt, men da vi kom udenfor igen, følte vi Varmen (100° Fahrenheit) dobbelt. Uha, hvor er Badebukserne? For at holde alt koldt, bruges der 1200 kg Is om Dagen.

Amerikanerne har jo Ord for at være Slikmunde, saa de 1300 kg Sukker vil sikkert ikke holde Lejren ud.

Som Brændsel i Køkkenet bruger de det herlige Egetræ! — Lejren laver sin egen Elektricitet. Vandet bliver pumpet op fra to Brønde, — den ene er 282, den anden 340 Fod dyb — i en Beholder paa 3000 gallons. En Dags Vandforbrug er 15000 gallons.

Taget paa Træhusene er beklædt med »shingles«. En »shingle« er et Brædt, 18 Tommer

langt, 10 Tommer bredt og ½ Tomme tykt. Et Egetræ, der blev fældet, gav 2300 Stk. af disse Brædder.

Om Eftermiddagen fortsætter Drengene deres Træning. Nogle tager ud paa Hike med en yngre Fører, medens andre rider en Tur. Der hører 15 Heste til Lejren. Ikke saa daarligt.

Kl. 5 er der Renlighedssparade, hvor enhver Spejder skal være i reglementeret Uniform. Han skal have taget Styrtebad, have rene Hænder, rene Tænder. Ren i enhver Henseende! Efter Aftensmaden er der Sportskampe: Baseball, Basketball og Volleyball. Nogle morer sig med en gammel Sport: Hesteskokastning.

Til en fastsat Tid har de Lejrbaal enten i Troppen eller som Fællesbaal, hvor det gaar Slag i Slag med Sang, Opvisning, Deklamation o. s. v.

Men hvad er det for en Lyd, man hører, længe før Fælles-Lejrbaalet begyn-

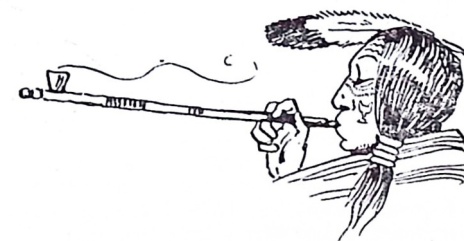
der? *Tom—Tom—Tom—Tom—Tom—Tom—Tom* — *Tom*. Jeg ser i Halvmørket nogle Skikkelser med næsten nøgne, solbrændte brune Kroppe og med en eller to Ørnefjer paa Hovedet. De ligner Indianere. Man skulde næsten tro, at man var sat tilbage til de Aar, da Indianerne virkelig levede i disse Egne. Jeg hører Indianernes Hyl. Ved Indgangen til Baalpladsen sidder to Dreng, de har kun et Læderbælte paa, saadan som Indianerne brugte det — og slaar deres: *Tom—Tom—Tom—Tom*. Alle Ceremonier er ægte indianske, de er overleveret til Lejrchefen fra en gammel Indianerhøvdning.

»Indianerne« har deres eget Lejrbaal længere inde i Skoven, hvor de samles ved Midnatstid. *Tom—Tom—Tom*. Ved den ene Side af Baalet staar Chefen i sin pragtfulde Høvdingedragt, og omkring Baalet sidder de nøgne Krigere med maledes Ansigter og Kroppe. — Der kræves en meget streng Prøve af den Dreng, der vil optages i »Stammen«, og kun de alldygtigste og stærkeste af Spejderne kan opnaa Værdigheden som »Indianere«.

Der kan for Resten findes mange forskellige, indianske »Oldsager« i disse Egne, f. Ex. Pilespidser, Knive og Tomahawker af Sten eller Ben. Spejderne har ofte travlt med at grave efter disse Ting. Særlig efter et kraftigt Regnskyl kan man finde dem. —

Op saa ligger jeg i mit Telt. Alt er stille. Spejderne sover deres retfærdige Søvn. I det fjerne hører man pludselig Indianerhyl. Saa er det stille igen. Nu hører man atter *Tom—Tom—Tom* — jo, Indianerne er her endnu. Øjnene falder i, — en Dag er gaaet i *Osceola-Lejren*. *Tom—Tom—Tom—Tom*. God Nat!

P. M. Greve.

Ulvne.

(Fortsættes fra Side 14).

»Det var min Fars tidligere Kompagnon«, sagde den unge Pige. »Det er ti Aar siden. Men jeg kunde ikke tage fejl af hans Ansigt; vi kendte ham meget nøje. Jeg troede, han var i Amerika — i Fængsel. Han prøvede at ruinere min Far; men han blev arresteret. Jeg antager, hans Fængselstid er forbi, og han er kommet ud.

»Jeg gad vide, hvem den unge Fyr er!«

»Formodentlig hans Son — han havde en Son, der var paa min Alder.«

»Jeg haaber, han bliver ved at sove, til Politiet kommer«, mumlede Sam, idet han inderlig glædede sig ved Tanken om sit storartede Held med sit første rigtige Detektivarbejde. Men saa blev han bedrøvet ved Tanken om Danny. Men han havde da i det mindste næsten kvalt Manden, der havde gjort det.

Den unge Pige spurgte ikke Sam om noget, hun var bange for, at han ikke skulde kende Vejen, og det var sandelig ikke let i Halvmørket. De kørte nu langsomt, og den omhyggelige Tælling af Sving var uvurderlig.

»Der er mine tre Høstakke!« raabte Sam, »nu kommer vi til Landevejene.

Snart kørte de lige ud til den lille By Cafton.

Paa Politistationen fandt de alle Ulvene, der havde bedt om ikke at blive sendt hjem uden Sam og Ken. Der var ogsaa Polit i fra Nabobyen. Andre gennemstrefjede Omegnen for at finde den Bil, som Jimmy havde beskrevet. Danny var paa Hospitalet; han var kun blevet bedøvet og viste ingen Tegn paa Hjernerytelse.

Politiasistenten hørte med Forbavselse paa Sams Historie; og den halvkvalte Bandit blev ført ind. Han var kommet sig saa meget, at han kunde vakle ind mellem to Betjente; han sendte Ulvene et rasende, blodskudt Blik. Dannys Rygsæk laa i Vognen, hvor de unge Dameres tjenstvillige Førere havde anbragt den tilligemed Dannys Hat. Indholdet var ved at vælte ud og viste sig at være Mandens Hat og Tøj. I hans Brystlomme laa et ubesørget Brev. Politiasistenten læste Adressen høj, det gav et Sæt i Cecilie.

»Far«, udbrød hun.

»Det forklarer delvis Deres Eventyr i Eftermiddag, Miss Warwick,« sagde Politiasistenten. »De skulde uden Tvivl være Gidsler eller give en eller anden Oplysning i Forbindelse med de Vanskeligheder for ti Aar siden, som De talte om.«

Brevet blev gemt hen af Politiasistenten, og den forklædte Spejder marcherede afsted til Celleren (hvor han blev ført sit eget Tøj, saa at Ulvene kunde bringe Danny hans Uniform.)

De unge Piger blev kørt til Glebe Hall af en Politibetjent; — de kom noget sent til Barne-daaben.

Politiasistent Hall kørte selv Danny hjem og fortalte ham undervejs Historien, saaledes som Sam og Jack havde berettet den.

»Det lader til, De opdrager en Flok unge Detektiver,« sagde Assistenten smilende. »Sam handlede meget fornuftigt, selv om han naturligvis ikke burde have ladet Fyren køre bort med Damerne.«

»Det var nu alligevel heidigt, han gjorde det,« sagde Danny.

»Ja,« sagde Assistenten, »ellers havde vi ikke fanget ham — eller rettere den. Men at tænke sig saadan to Dreng optræde næsten som Opdagere. Hvordan kan det være?«

»Det er Ulvesporten, der gør det,« sagde Danny, »og Øvelse i Iagttagelse, Slutning og det at klare sig selv. Maaske ikke egentlig noget for Ulve — men det er en Slags Kæphest hos mig — og i alt Fald træner det dem i Hurtighed og Hjælpssomhed.«

»Ja, jeg har aldrig hørt om nogen, der overgaar denne Sam, naar undtages en Dreng — men det var i 1914 — der opdagede en Bande Spioner. Opdagere Danny kaldtes han.

Danny smilede i Mørket, men lovede sig selv, at for Fremtiden skulde Ulvene danse Jungledanse og ikke for tidligt udvikle sig til Opdagere.

Slut.

BOGHYLDEN

»Maalet«

af Knud Overs og Willy Jensen. »Maalet« handler om et Par Spejdere, der hver for sig udsættes for meget spændende, omend lidt usandsynlige Hændelser. Det bevirker, at Bogen læses med stigende Interesse, efterhaanden som den fantasifulde Handling skrider frem.

Bedst er en Skildring af et kortvarigt Ophold paa en Opdragelsesanstalt.

De to Dreng naar omsider hver for sig deres vidt forskellige Maal. Den ene bliver Journalist, den anden Danmarksreiser i 3000 m Løb, og begge faar rigelig Opveksling for den ubegrundede Mistanke om Tyveri, som hæftes paa dem i Begyndelsen af Bogen og sætter hele Handlingen igang. Fr. E. Pedersens Forlag.

En udmærket Bog for større Dreng.

»Marco Polos Rejser«,

genfortalt af Aage Krarup Nielsen. Gyldendal. Kr. 7,75. — Marco Polo er maaske Verdens stør-

Redaktøren siger-

Advarsel.

En ung Mand ved Navn Jakob Klutz rejser rundt i Europa paa et falsk, luxembourgsk Spejderpas. Der maa ikke ydes ham nogen Hjælp eller Støtte.

Gamle Blade.

Følgende Numre af Spejdernes Magasin kan købes paa »Vedels Egne«s Tropsblads Redaktion, Poul Møllersvej 2, F.

14. Aarg.: Nr. 8 og 9. — 15. Aarg.: Nr. 1, 3, 4 og 9. — 16. Aarg.: Nr. 2, 4, 5, 6, 9 og 12. — 17. Aarg.: Nr. 2 og 3. — 18. Aarg.: Nr. 2, 3, 5, 6, 7 og 8.

Litauen.

I dette Land har Undervisningsministeren faaet vedtaget en stor Lov paa flere Hundrede Paragraffer, hvorved Spejderne er blevet gjort til Statsinstitution med Republikens Præsident som øverste Chef og med Statsstøtte og Stats-

beskyttelse paa alle Maader. Loven omfatter baade Dreng- og Pigespejdere, Ulveunger, Rovere og det, der svarer til Tropsamfund herhjemme. Naturligvis er Uniformer og alle Mærker særligt beskyttet, og det er strafbart i Litauen at udgive sig for Spejder, hvis man ikke er det.

Flere gamle Blade.

Stellan Høegh-Dreyer, Amager Fælledvej 47, har flg. Numre til Salg: Hele Aargang 1933 (undtagen Nr. 6), hele 1934, Nr. 1, 2, 3 og 4 af 1935 og Nr. 2 af 1931. Henvendelse direkte til Stellan.

GLÆDELIG JUL!

Tage.

ste — i alt Fald Verdens første — Opdagelsesrejsende. Han levede i det 13. Aarhundrede og gennemrejste hele Asien og en stor Del af Afrika. At hans Liv var et vidunderligt Eventyr, siger sig selv. Inden han døde, naaede han at nedskrive sine Oplevelser, og det er dem, vi kan læse her. — En Bog for større Spejdere — og voksne.

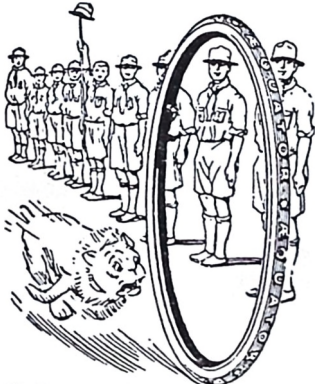
»Lommebog for Skolelever«

er udkommet paa V. Richters Forlag. Den er ligesaa morsom, instruktiv og nyttig som sine mange Forgængere.

»Mellem Tyrker og Kurder«

af O. A. Rygaard. Gyldendal. En af de unge Ingeniører, som har arbejdet ved de store Jernbaneanlæg i Lilleasien, hvor saa mange danske Ingeniører i de sidste Aar har gjort en storartet Indsats, har i denne Bog givet en glimrende Skildring af det spændende Liv, der leves i disse vilde og nærmest uciviliserede Egne. Naar man læser disse Beretninger, forstaar man, at saa mange raske Drengedrømmer om at blive Ingeniører. Gen er smukt udstyret med mange Billeder.

(Fortsættes Side 31)

Schønning & Arvén
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

Verdensspejderchefen, Lord Baden-Powell, som snart fylder 80 Aar, er i Slutningen af Oktober sammen med sin Hustru og sine to Døtre taget paa en stor Tur til Sydafrika. B.-P. vil tilbringe December Maaned i Kenya, og fra d. 3. til d. 15. Jan. vil han deltage i en stor, sydafrikansk Jamboree i East London. Naar det er overstaet, vil Verdensspejderchefen besøge forskellige af de Egne, som han elsker mest, nemlig den Del af Sydafrika, hvor B.-P. tilbragte sine maaske lykkeligste Aar, da han var Chef for det beredne Politikorps, — og da han fik Idéen til Spejderbevægelsen. — B.-P. skal iøvrigt besøge sin Søn, Peter, som netop gør Tjeneste i Politikorpset. Og saa skal han selvfølgelig dyrke sin Yndlingsport: Lystfiskeriet.

Der er intet at skamme sig over i Renheden — den er den største Ting i Verden. (Roland E. Phillips).

En gammel Zuluneger mødte en Dag som Vidne i en Retssag i Lady-smith i Natal, og under Forhøret spurgte Dommeren ham, hvornaar han sidst havde været i Bad.

Zuluen forklarede da, at han for fyrretyve Aar siden var faldet i Vandet — og siden da havde han ikke været i Berøring med det Element!

Lord Baden-Powell of Gilwell, the Chief Scout, and Lady Baden-Powell, the Chief Guide, are now honourable members of the tribe of Sarcee Indians.

On a previous visit to Canada the Chief Scout was installed as Chief Spotted Eagle of the Sarcees. A few months ago the Chief and his wife paid a visit to the tribe at their reserve near

Verdensspejderchefen optages som Æres-Hovding i Sarcee-Stammen.

Til enhver Indbygning kan SKF levere passende Lejer. Samtlige Lejer fremstilles med samme Omsorg og af det ypperlige Materiale, som har gjort SKF til det førende Kuglelejerfirma.

OVER 1200 TYPER OG STØRRELSER

SKF KØBENHAVN K BREDGADE 31

Calgary and with the full ceremony of the tribe's ancient ritual, Lady Baden-Powell was admitted to the tribe and given the name of »Otter Woman« after an honoured woman who died over a hundred years ago and whose name has not since been used.

Against a background of coloured tepees and clad in ceremonial dress (beaded buckskins and feathered headdress) Chief Spotted Eagle and his wife, Otter Woman, danced the Owl Dance with other members of the tribe to the accompaniment of tom-toms.

Kürzlich wurde ein Rekord im Wachsen aufgestellt. Ein japanischer Junge hatte in einem Jahr um 45 cm an Länge zugenommen. Was das allgemeine Wachstum anbetrifft, so wachsen die Menschen gleich wie die Pflanzen im Sommer schneller als im Winter.

Dovendyret, som lever i Amerikas tropiske Egne, er en mærkelig Skabning, for det tilbringer saa at sige hele sit Liv med Hovedet nedad. Det lever næsten udelukkende i Træerne, da Fødderne med de krogli- nende Kloer er daarligt egnede til at gaa med.

I Almindelighed bevæger det sig uhyre lang- somt, og deraf har det faaet Navnet. Dets lang- somme Bevægelser er imidlertid ikke noget Ud- slag af Dovenskab, det skyldes blot, at Doven-

dyret er saa yderst forsigtigt. Det kan imidlertid sætte en ganske betydelig Fart op, og svinger sig da fra Gren til Gren som en anden Tarzan.

Dovendyret er udelukkende planteædende. Man har aldrig set det drikke Vand. Det faar nok Fugtighed af de saftige Skud og de Frugter, det spiser.

Der er to bemærkelsesværdige Ting ved Do- vendyret. For det første har det ni Halshvirv- ler, medens praktisk talt alle andre Dyr har syv, og for det andet ser det grønt ud. Det har just ikke grøn Pels, men paa Haarene vokser der fuldt af mikroskopiske smaa Planter, som trives udmærket, saa længe Dyret lever.

Dovendyret er helt blottet for Forsvarsmidler, og derfor er det et let Bytte for sine mange Fjender, naar det hænger hjælpeløst paa sin Gren.

Stærkt og vandtæt

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

GLIDER IKKE I FEDTET FØRE

— ogsaa alt til
Vintersport

FRILUFTS-MAGASINET

Det Danske Spejderkorps Depot

SKINDERGADE 27
TELF. 10909 - 11203

KØBENHAVN K.
POSTGIRO 3190

KORPSET RUNDT

Aarhus Kolonnen har afholdt en af 700 Mennesker besøgt Matiné i Anledning af Korpssets 25-Aars Jubilæum. Stor Succes!

I Oktober fejrede Hillerød Troppen sin 25-Aars Fødselsdag ved en Fest paa Hotel Leidersdorff. 40 K. F. U. M.-Spejdere deltog som Gæster.

Odense Kolonnen har gennemført sin sædvanlige store Efteraarsøvelse — i Aar i et forrygende Vejr. Den forløb storartet.

De nordjyske Førere har været samlet til et Møde i Aalborg under Ledelse af Divisionschefen, Landsretssagfører Utoft Hansen.

Spejderne i Kalundborg har afholdt en stor Bazar — med Foredrag af Erik Dahl fra København. Holbæk- og Ringstedspejderne var Gæster, og der var god Stemning og stort Udbytte.

Aalborg Kolonne afholder for Tiden et Patruljeførerkursus med særdeles god Tilslutning.

Aabenraa-Kolonnen har afholdt Patruljeførerkursus i Aabæk Hytten. Sekretær Erik Pedersen var Leder, og der deltog 33 Patruljeførere.

Helsingør Kolonnen har indviet en meget smuk og anseelig Hytte. Der indlægges nu Vand i Hytten.

276 københavnske Ulveunger har været paa Besøg hos Kammerater i Helsingør, hvor de be-

Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Københavns Mælkeforsyning

saa Kronborg. Og saa drak de 100 Liter The og spiste 600 Basser.

*

Resultatet af Sjællandsløbet d. 14.-15. September blev, at 5. Bytroops Hold B (Henning Lund) blev Nr. 1, 1. Nyboder (Børge Andersen) Nr. 2 og Vedels Egenes Hold B (Leif Max Madsen) Nr. 3.

*

I 1. Kbh. Divisions Natterrænløb d. 12.-13. Oktober blev Vedels Egenes Hold B (Leif Max Madsen) Nr. 1, 1. Hellerup (Jan Thillemann) Nr. 2 og 3. Vbro (Niels Berth) Nr. 3.

*

2. Aarhus og Horsens troppen har for femtende Gang kæmpet om »Sotopungo«. Øvelsen foregik i Stensballeskoven d. 9. Novbr., og 2. Aarhus vandt. Tage Carstensen, der indstiftede Traditionen i sin Tid, var Dommer.

*

Nakskov Spejderne afholdt i Begyndelsen af November en stor og meget vellykket Revy.

*

Mangeaarigt Medlem af Nykøbing Bytroops Troopsraad, Forretningsfører Carl Ehlers Mar-

cussen er afgaaet ved Døden, og Spejderne har derved mistet en dyrebar Ven.

*

Viborg Spejderne deltager for Tiden i et Samariterkursus under Ledelse af Dr. Bissing.

Der er startet et Bloddonor-Korps i Randers under Ledelse af Kolonnechef Halby.

*

Spejderne i Toftlund har af Danmarks Samfundet faaet skænket en Fane.

*

Kong Skjolds Tropp i Holbæk har i November Maaned holdt en storartet Fest paa Hotel »Postgaarden«.

Hos

HENRY HANSEN

koer De med største Fordel

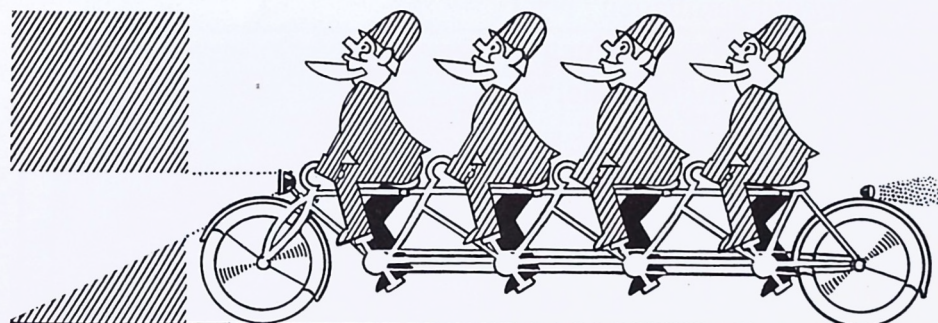
**GÖRISCHE
OLYMPIC
CRESCENT**

CYKLER

NØRREVOLD 82

vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

OSRAM

DVERG-LAMPER

Holdbare! Stødfaste!
Altid samme høje Kvalitet!
Stor Lysydelse og dog ringe Wattforbrug!

Urmager
Niels Offersen
Pilestræde 29-31

Ure

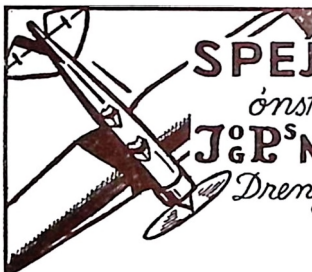
Tell. Byen 7150

Festgaver

Optik
&
Foto

Tell. Byen 155

Diplom-Optiker
William Offersen
Sværtegade 6

SPEJDERE
ønsker sig
J&P's MODERNE
Drengebøger!

„Eventyret om Jernbanen“ **Ny**
„Eventyret om Flyvemaskinen“
„Eventyret om Automobilet“
„Eventyret om Edison“

Rigt illustreret efter Fotografier

Pris pr. Bind indb. **4 Kr.**

JESPERSEN OG PIO

Fredericia Troppen har haft en udmærket Fest med Spejdere fra Kolding og Vejle som Gæster. Tropsraadets Formand, Hr. Nordam, holdt et godt Foredrag om Spejderbevægelsens Maal.

Tønder Spejdernes Orkester har spillet paa Sygehuset og Tuberkulosehospitalet til megen Glæde for Patienterne.

Fyns Division har afholdt et Forhinderingsløb ved Gislev. 2. Odense Trop sejrede, mens Faaborg og Svendborg delte 2. Pladsen.

SPEJDER JUL

er udkommet, og som sædvanlig er det udgivet af K. F. U. M.-Spejderne og Det Danske Spejderkorps i Forening.

Omslaget viser Spejder-Broderskabet i Julens lysende Ramme, forsynet med 25 hvide Julelys, for endnu engang at minde os om Jubilæums-aaret. Heftet indeholder: Billeder og Fortællinger, Alvor og Skæmt, Farver og Streger, Spejderstof og ikke Spejderstof, noget for de ældre og en Mængde for de yngre, Minder om svundne, herlige Jubilæumsdage i vore Korpsleje. Det er netop saa broget, som Spejdernes Julehefte skal være.

SPEJDER JUL er Aarets Julehefte.

Benyt

Slangerup-Banen

til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbjerg

Kulhandler Andersen

Hørsholmsgade 1

Taga 2922 - Priv.-Tlf.: Bella 2411

Kun bedste Kvaliteter
i al Slags Brændsel føres, og Priserne
er ens over hele Byen.

»Mellem Himmel og Jord«

er udgivet af Hasselbalch og er en Skildring af den kendte, døde Faldskærmsudspringer John Tranums Liv. Bogen fortæller, hvor mange Gange John Tranum har været ved at miste Livet ved at spille ved Filmen for at tjene Penge; meget ofte maatte han springe ud i Faldskærm fra en brændende Flyvemaskine eller flyve mod en Mur og springe ud i sidste Øjeblik. Bogen er spændende og interessant og er beregnet for Voksne og store Drengene. G. H.

»Fyrmesterens Søn«

er glimrende og spændende. Den er beregnet paa Drengene og Piger i Alderen 14—16 Aar. Den er skrevet af den storartede Drengébogsforfatter Marius Dahlsgaard og udgivet af Hasselbalch. Handlingen foregaar i Jylland paa et stort, elektrisk Fyr. Fyrmesterens Søn Tage finder ved Hjælp af sin Hund Snap nogle Spor, som hidrø-

rer fra en ung tysk-jødisk Ingeniør, som er forfulgt af Jødehaderne eller Nazisterne. Han bliver forfulgt af en Flyvemaskine og en hurtiggaaende Motorbaad, men ved Tages, Fyrmesterens og Fyrassistentens Datter, Ingers Hjælp slipper han til Sverige med en Galease, og derfra til Holland, hvor han kan arbejde i Fred for »Nazi«.

G. H.

Robinson Krusoe

af J. H. Campe. Gyldendals Forlag. Kr. 1,50 hft., Kr. 2,25 kart.

Hvis man havde Tal paa alle de Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, som har læst Bogen om Robinson Krusoe og Fredag, saa vilde man uden Tvivl naa til et Ciffer, som kunde slaa selv vore Dages største Rekordtal. Vore Forældre, vore Oldeforældre, ja selv vore Tip-Tip-Oldeforældre har læst om Robinsons spændende Oplevelser og Eventyr paa den øde Ø. At Fremtidens Ungdom ogsaa vil gøre det, derom kan der næppe være Tvivl. Thi »Robinson« er en rigtig Roman, saadan som raske Drengene og Piger vil have den. Mange Forfattere har forsøgt sig med Efterligninger, men ingen kommer op paa Højde med Campes gamle, evigtunge Bog, der er kendt i alle fem Verdensdele. Det er en af de Bøger, man læser flere Gange i sit Liv.

Der er 29 forskellige

alle samme Pris:

1.50 Kr. heftet

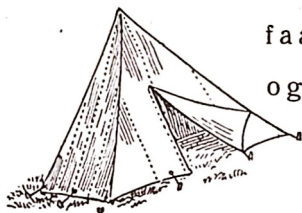
2 Kr. kartonneret

HVORFOR

betale mere

?

TELTE

faas bedst
og i størst
Udvalg
hos

POUL HOLM

SILKEGADE 11 :: TELEFON 3082

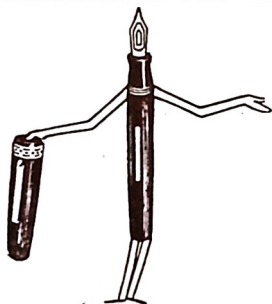
Soveposer i mange Kvaliteter fra Kr. 9,75—25,50

Dun- og Lamasoveposer Rygsække og Vandresko

Nyttige Julegaver

Gavekort udstedes til ethvert Beløb

En Kammerat for Livet:

**DORIC
EVERSHARP**

Livsvarig Garanti.

Fyldepennen der kan indstilles
til 9 forskellige Haardheder.

*Der findes en Eversharp Pencil
til enhver Eversharp Fyldepen!*

»Roskilderidderen«

af Munch-Steensgaard. En selvstændig Fortsættelse af »Byens Vovehals«. Det er atter Købmanden og Krigeren Wedeman fra Roskilde med 2 Knøse paa 15 og 16 Aar, der leder nogle sejrige Togter mod Venderne paa Svend, Knud og Valdemars Tid. Købmandsfamilien Blunt modarbejder Wedeman paa det heftigste, men maa tilsidst bøje sig og slutte sig til ham. Bogen slutter med Rygens Erobring.

G. H.

»Monsunbornene paa Tenerife«

er en god og morsom Bog for Dreng og Piger i 11—13 Aars Alderen. Den er skrevet af Lis Andersen og handler om hendes og hendes mindre Brødres Sejlsads med den gamle Fiskekutter »Monsunen«. De kommer til de kanariske Øer, og særlig Øen Tenerife er i denne Bog omtalt. De tre Børn oplever mangt og meget paa deres Sejlsads og paa Øen Tenerife, selv om de har skullet passe deres Skole med den Lærer, som de har taget med fra Danmark. Den er udgivet af Gyldendals Forlag.

G. H.

»Skypumpen«

af Jørgen Brun. Hasselbalchs Forlag. Bogen handler om to Dreng, Ib og Carl, der er paa Ferie hos Carls Onkel og Moster. De sejler ud for at fiske, men bliver ramt af en Skypumpe. Da de vaagner, befinder de sig paa en Ø. Derefter kommer en Række Beskrivelser af, hvorledes de lever paa Øen, indtil en flygtet Fange, »Peter«, indtræffer. Til sidst binder han Drengene og sejler bort. Politiet kommer i Motorbaad og befrier Drengene, og alt ender godt. — En ypperlig Drengbog.

J. U.

»Skatteøen«

er en spændende Bog for Dreng i 9—16 Aarsalderen. Den er skrevet af John F. C. Westerman og udgivet af Gyldendal. 6 unge engelske Søofficerer, som faar deres Afsked paa Grund af Afrustningen, drager med en Yacht »Kusha« paa Togt for at finde en nedgravet Skat paa en palmebevokset Ø i Stillehavet. Paa Vej over Atlanterhavet redder de en ung Mand Lopez fra Druknedøden. Han gengælder dem med at stjæle et Kort over Øen og forraader Planerne til en kendt, amerikansk Bandefører ved Navn »Trefinger Gorreggio«, som ogsaa vil have fat i Skatten. Nu begynder Kapløbet, og ved alle Midler prøver Banden at faa den sidste Hemmelighed: Skattens Skjulested. Det lykkes imidlertid de unge Englændere at fange Banden — men Skatten er væk. Opklaringen er meget fornøjelig.

G. H.

»Sølejt看ant Erik Viking«.

Dette er en god Søndagsroman for Drengene i Alderen 15—17 Aar. Den er skrevet af den kendte Forfatter Cai Schaffalitzky de Muckadell og udgivet fra Jespersen og Pios Forlag. Den foregaar om Bord paa »Graabjørnen«, et af Flaadens Inspektionsskibe. Det sejler til Madeira — en af de kanariske Øer — hvor det ligger en Uges Tid. Her frelser Kommanderkaptajn von Martini, Kaptajnlejt看ant Eg og Sølejt看ant Erik Viking en ung Englønderinde og hendes Fader fra at brønde inde paa en stor Luksusdamper. Faderen er Guvernør paa St. Thomas, og da »Graabjørnen« skal til St. Thomas, træffes de dér et Par Maaneder senere. Her bliver Erik Viking blandet ind i et Negeroprør, som han standser efter mange Farer. Han maa tage med en Flyvemaskine, som styrter ned, og ride gennem Ild og Vand for at naa Guvernementsbygningen paa St. Croix, hvor han udkommanderer de amerikanske Marinesoldater mod Negrene. Han bliver belønnet af U. S. A., og alt ender godt.

G. H.

Rudyard Kiplings Mesterværker.

12 Bd. à 3 Kr. hft., 5 Kr. 50 Øre i VBd., 8 Kr. i Helskind.

I 75-Aaret for Rudyard Kiplings Fødsel ud-

sender Gyldendal en Tolvbindsudgave med hans allerberømteste og mest læste Romaner, Fortællinger og Digte, nyoversat og for første Gang ordnet paa samme Maade som fra Forfatterens egen Haand. Med en Maanedes Mellemrum vil man da i det kommende Aar faa Lejlighed til at forny eller stifte Bekendtskab med nogle af Verdenslitteraturens mest læste Værker, saadanne udødelige Bøger som »Kim«, »Junglebogen«, »Stilk & Co.«, »Lyset, der sluktes« og hvad nu alle disse uforglemmelige Historier hedder.

Kipling er netop en Forfatter for Spejdere. Her er en udmærket Lejlighed til paa en billig Maade at faa hans bedste Bøger.

»Dyr og Fugle«.

Paa »Forlaget for Naturvenner« er udkommet en meget smuk Samling Tegninger af Dyr og Fugle af Ernst Hansen. Kunstneren ejer en mærkelig Evne til at se det karakteristiske ved et Dyr og fæste det med ganske enkelte Streger til Papiret. Man kommer ofte til at tænke paa japansk Kunst, naar man blader Bogen igennem — og undrer sig over det Liv, der udstraa- ler fra de ofte helt primitive Tegninger. Det er en Bog for Naturvenner og Kunstelskere.

H—g.

„En lille Kosak“

„Kaptajn Scott“

„Nybyggerdrengen“

„Skatteøen“

„Peder Most“

Nogle af Gyldendals nye Drengébøger

„En lille Kosak“

Af Dan Bystrom. Foregaar i Rusland blandt Kosakker og Bolsjevikker. 1.50, kart. 2.00

„Fu Changs Hævn“

Af Winifred Howard. En spændende kinesisk Søroverroman. 2.00, kart. 2.50

„Kaptajn Scotts Heitefærd“

Af Martin Lindsay. En af Aarets allerbedste Ungdomsbøger. 3.50, kart. 4.50

„Peder Most“

Af Walter Christmas. En af de allerberømteste danske Drengébøger. 1.50, kart. 2.25

„Knud Rasmussen fortæller“

Af Gerda Stemann Løber. En Række grønlandske Sagn og Eventyr. 2.75, kart. 3.50

„Nybyggerdrengen“

Af Honoré Willse Morrow. Tværs gennem Amerika med Nybyggere. 2.00, kart. 2.50

„Mosen fortæller“

Af Ingvald Lieberkind. Hvorledes Planter, Dyr og vældige Naturkræfter omdanner Søerne til Moser. 2.00, kart. 2.50

„Skatteøen“

Af John F. C. Westerman. En Flok engelske Søofficerers Kamp for at finde en Skat. 1.50, kart. 2.00

„Den sorte Pirat“

Af Percy F. Westerman. To engelske Drenges Oplevelser i en moderne Sørovers Undervandsbaad. 2.00, kart. 2.50

„Røde Panter“

Af Edward S. Ellis. Fortæller om en brutal Indianerhøvdning, en Nybyggerdreng og hans lille Søster. 1.00, kart. 1.50

I enhver Boglade faas gratis Katalog med stor Præmieopgave

**Ja-men
Jrmas
Kaffe
smager bedst**

Friskebrændt
paa egne moderne Brænderier.
Carl Scheppler Kbhvn. Etabl. 1895.
Egen Import.

Fa. JOHAN E. GRESEL

SIGURD LAUGESEN
SMALLEGADE 20B
GODTH. 9152 - C. 9277

Kolonial - Vine og
finere Delikatesser
en gros og en Detail

Vareforsendelser
overalt i Ind- og
Udlandet.

Ejendoms Reparator.

Hirschsprungs Forlag, som har til Speciale at udgive spragle Lmaahandbøger, har udsendt en fortrinlig lille Bog, som giver al fornøden Vejledning med Hensyn til de maa Reparationer, som en Spejder specielt bør kunne foretage i Hjemmet. Den kan anbefales. H—g.

«Seven of Monte-Christo»

af Alexandre Dumas er udkommet i en ny Udgave i 3 Bind paa Gyldendals Forlag. — Romanen er saa verdensberømt, at den ikke behøver nogen Ros. Pris Kr. 6,— heftet for alle 3 Bind. — Det er en af de mest spændende Bøger, der nogensinde er skrevet.

„Boden betales“

Torry Gredsted

Danmarks bedste Drengbogsforfatter, den »store Rævejæger«, den gamle, fremragende Chef for midtjyske Division Torry Gredsted har udsendt sin aarlige Bog paa Hasselbalchs Forlag. — Den hedder »Boden betales« og er en selvstændig Fortsættelse af »Løftet, der bandt«. Ligesom sin Forgænger er den sprængfuld af Spænding og

giver et særdeles malende Billede af Forholdene i Kina og Mongoliet, hvadenten det er i en Røverbandes Lejr, paa den vilde Steppe eller i et Lama-Kloster.

Hvad Bogens Helt, Per Hjek, oplever, er ikke saa lidt, og helt sandsynligt er det vel ikke alt sammen, men han er en straalende Drengetype, saadan som Torry Gredsted er en Mester i at skildre dem.

Alle Dreng fra 10 Aar til 70 Aar bør ønske sig »Boden betales« til Jul. Ingen vil fortryde det. H.—g.

Lejrbaals-Biblioteket kommer!

1. Hefte: 20. November:

OM KAP MED DØDEN

Redaktion og Oversættelse E. Th. Bjørn.

25 Øre

Faas hos
Bladhandlerne.

Ved Indsendelse af 45 Øre i Frimærker tilsendes Hefterne for November og December portofrit. Skriv til

LEJRBAALS-BIBLIOTHEKET, Frederiksborggade 5, København K.

Danmarks største Kimsleg

Da »Det Danske Spejderkorps« for et Par Aar siden skulde modtage »Kuduhornet« fra Baden-Powell, blev der arrangeret et Stafetløb af Spejdere gennem Danmark. Det blev kaldt Danmarks største Stafetløb, og det var et Korpsforetagende.

En smuk Søndag i Oktober lavede Hans Tavsens Trop »Danmarks største Kimsleg«. Enhver Spejder véd, hvad en Kimsleg er; men hvorfor vi kaldte vor for Danmarks største, kan I vel næppe regne ud. Grunden var simpelthen den, at vi brugte Ermelundssletten til at lægge de mange forskellige Genstande ud paa, som man skulde huske.

Da Spejderne kom til den store, smukke Slette, som nu er kendt af alle de Spejdere, der i Sommer laa i Jubilæumslejr her, fik de at vide, at foruden de glemte Ting, som opbevarede hos Erik Dahl, savnede nogle Spejdere endnu en Del Smaating, som de havde glemt eller mistet i Lejren i Sommer. F. Eks. havde en Hollænder tabt en Fløjte, en Færing havde mistet en Blyant, en Østriger et Lommespejl og en Nordmand en Lommelygte o. s. v. Rundt om paa Sletten skulde Spejderne finde alle disse Ting, og efterhaanden skulde de Spejdere, der fandt Tingene,

afmærke dem med et Stykke Papir, hvorpaa de skrev deres eget Navn øverst. For hver funden Ting fik man 5 Points, mens de, som senere kom til for at skrive deres Navn, fik Straffepoints fra 5 og opefter, alt efter hvor sent de kom og skrev deres Navn.

Det viste sig, at Spejderne særdeles godt kendte Jubilæumslejren igen, til Trods for at baade Telte, Indgangsportaler og Lejrdeltagere for længst var over alle Bjerge, men det betød ikke, at Ermelundssletten var efterladt af Spejderne i Sommer i en sørgelig Forfatning. De eneste Steder, man kunde se Spor af, at 3000 Drenge havde ligget i Lejr for et Par Maaneder siden, var, hvor der havde været gravet Spiseborde; her var Jord og Græstørv endnu ikke rigtig faldet til. Alt, hvad vi ikke fandt inden Legens Slutning, var en meget lille Lommekniv; men den finder en af jer maaske næste Gang, der bliver Jamboree her. Saa send den venligst til

Oskar Bruhn, Hans Tavsens Trop.

**BANG &
PINGEL** SVANHOLM

GL. KONGEVEJ 66

TELEFON 6286

HVORFOR IKKE TAGE BILLEDER OM VINTEREN ?

MED

SELO HYPERSENSITIVE PAN RULLEFILM

kan I tage Billeder i jeres Stuer
ved elektrisk Lys.

Har I Forstørrelsesapparat, saa
brug den fintkornede

SELO FINE GRAIN PAN RULLEFILM

— saa bliver Billederne skarpe
selv ved store Forstørrelser.

SAMLO

SAMLES SAARE SIMPELT

Let at samle. Let at skille. Uden Lim og Værktøj.

Enhver dansk Dreng ønsker sig det nye danske Legetøj, SAMLO Byggesæt, i Aar til Jul — SAMLO, dansk Byggesæt, er det interessanteste Legetøj, der er fremstillet i mange Aar, og det Legetøj — der giver de største Udviklingsmuligheder. Børnenes Skønhedssans, deres praktiske Indstilling overfor Huse og Bygninger i det hele taget, faar aldeles ypperlig Materiale at arbejde med — —

SAMLO, Dansk Byggesæt, faas overalt i Legetøjsforretninger og Bog- og Papirhandlere og koster kun:

Æske Nr. 1 46 Dele
Kr. 3.00

Æske Nr. 2 89 Dele
Kr. 6.00

Æske Nr. 3 134 Dele
Kr. 9.00

Æske Nr. 4 217 Dele
Kr. 13.00

Æske Nr. 5 453 Dele
Kr. 23.00

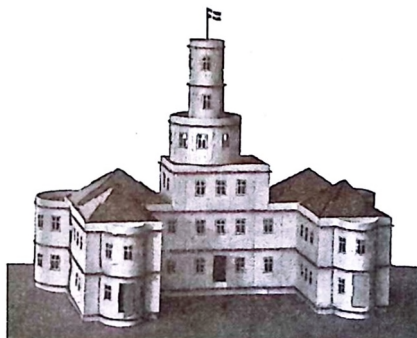
Desuden kan hvert enkelt Del købes til Supplement for ganske faa Øre.

Faas overalt

SAMLO

Aarets fornøjeligste Ide til Børn og Voksne — —

»Samlo« er en virkelig god Ide — udformet af en praktisk Mand, der havde Saks og Idé ved Haanden. Vi har alle leget med Kort paa et eller andet Tidspunkt af vort Liv og alle ærgret os over Bygningsværkerne, der sank i Grus ved det svageste Pust. Nu er den Tid forbi — »Samlo« — en ny interessant Leg med Kort — er konstrueret saaledes, at Bygningerne, ligefra Slotte og Herregaarde til smaa fikse Bungalows, staar, hvor de blev bygget. Det er en Fornøjelse at arbejde med de smaa rene Kartonstykker, intet Svineri med Saks eller Klister,

ingen Oprydninger bagefter paa Gulve og Tæpper, ingen Skrammer og Ridser i Borde — det er helt ideelt.

»Samlo« består af forskellige Dele til Brug for Samlingen af et Hus. Mure, Døre, Vinduer, Altaner, Gulve, Tage, kort sagt, blandt de Dele, der findes, behøver man ikke at lede forgæves efter en eneste Del til Huset.

For Spejderne har »Samlo« en Opgave, idet det bliver muligt at fremstille og anskueliggøre forskellige Modeller og Huse, blandt andet til flere af Mærkeproverne, og for Ulvene er Opfindelsen særlig egnet.

Med »Samlo« Æske Nr. 1 kan du bygge 9 forskellige Huse, men allerede med Æske Nr. 2 kan du bygge flere Tusinde forskellige. Samle og skille, samle og skille — hver Dag et nyt Hus. Paa Opfindernes Udstilling i Industribygnin-

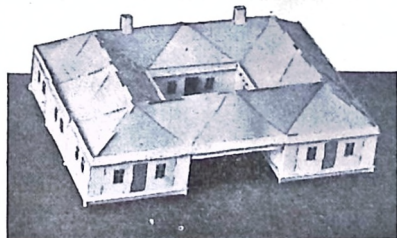
get Opsigt — de friske gule, grønne og røde Farver lyste saa herligt op i dette Virvar af Kulører og Idéer; naar man saa paa Standen, var det ligesom Øjnene faldt til Ro i de smukke Modeller.

Der er ingen Tvivl om, at »Samlo« vil blive en Plage, for saa vidt man kan kalde en virkelig fiks og god Idé for en Plage.

Børn vil lege med »Samlo«, Forældrene vil lege med »Samlo«, og der er vist ikke meget forkert i Fabrikantens Ord, naar han siger: »*Samlo er Legetøjet, Børnene ønsker sig, men som Forældrene ligger med.*» — Tanken med at forære Peter Legetøj til Jul, og selv lege med det, er atter en Gang aktuell.

Fabrikanten havde foræret en Bekendt en »Samlo« Æske. Næste Dag ringede denne op og sagde: »Jeg har en Høne at plukke med Dem«. — »Var De da ikke glad ved Æsken?« — »Jo, selvfølgelig var jeg det, men jeg blev næsten Uvenner med min Dreng. Da han kom hjem fra Skolen og saa Æsken, vilde han ikke læse sine Lektier, han vilde ikke spise Middag af bare Iver efter at bygge, og han vilde slet ikke gaa i Seng«. — »Naah,« sagde Fabrikanten, »Lektierne har han vel læst i Morges, og i Seng kom han vel tilsidst.« — »Ja, det gik, men det holdt haardt, men — det blev meget værre, for da Drengen var kommet i Seng, satte min Kone og jeg os til at bygge, og vi kom ikke i Seng før Kl. 1, for det var os umuligt at holde op med at bygge, og min Kone sagde, hun vilde fortsætte i Aften. . .« — »Men saa er De jo ikke et Hak bedre end Deres Dreng,« sagde Fabrikanten.

For Arkitekter og Selvbyggere kan disse smaa fikse Kartonmodeller manges en Gang gøre stor Nytte, og hvis nogen til Prover o. lign. skal aflevere Planer eller Tegninger af Huse, er

»Samlo« den rette Hjælp til det gode Resultat.

»Samlo« er dansk Opfindelse og dansk Arbejde og kan anbefales paa det bedste til Julegavebordene —!

Det er morsomt at bemærke, at dette Fremstød for dansk Arbejde overalt i Udlandet har faaet den største Anerkendelse, og de største Fabrikker har sikret sig Patenterne.

Aage Matthiessen.

SAMLO

DANSK BYGGESÆT

SAMLO er et komplet Byggesæt bestaaende af 28 Modelkartoner, nemlig Mure, Hjørner, Vinduer, Tage, Skorstene, Gulve, Loffer, Altaner og hvad der ellers hører til et velordnet Hus!

SAMLO er Vinterens Ide.

Til Tropsmøder og Patruljemøder og de lange Aftener kan man nemt sidde ved Bordet og lege, det griser ikke til, det støjer ikke, og I ødelægger ikke Bordet med Ridser og Skrammer. I kan bygge paa Dagligstuen polerede Bord og paa Mors fineste Lysedug

Samlo er den bedste Gave til Spejdere, og den bør allerede nu skrives paa Ønskesedlerne.

SAMLO faas i alle Legetøjsforretninger og hos Bog- og Papirhandlere, og koster kun fra 3 Kr. Æsken.

**SAMLO
AMLES
AARE
IMPELT**

Byg hver Dag et nyt Hus. Er Du først begyndt at bygge med SAMLO, kan du ikke holde op!

Dansk Skiløberforenings Skidragter.

I Samraad med Dansk Skiløberforenings Experter paa Skibeklædnings Omraade, har vi fremstillet en Serie Dame- og Herre-Skidragter, som vil blive forsynet med ovenstaaende Mærke. Alle Dragterne er af svært, imprægneret Uld-Melton, med dobbelt Skulder- og Ryg-Beskyttelse for at skærme de ømfindtlige Lungespids, og overalt hvor det kræves, er der Vindfang. Til Trods for alle disse Forbedringer er Priserne sat meget lavt, for at saa mange som muligt kan faa Lejlighed til at faa et helt prima Skiudstyr.

*Priser for komplet Dragt
til Damer eller Herrer fra 36.00
(Forlang vort Katalog.)*

CROME & Sports Afd.
GOLDSCHMIDT Stuen

VIL DU MED PAA SKITUR?

I Ligled med sidste Aar arrangerer 1ste Københavns Division ogsaa i Aar en Skitur til Jämtland i nøje Samarbejde med Dansk Skiløberforenings Skolerejseudvalg, idet deltagende Spejdere fra andre og egen Division ledes af Divisionsassistent Thorkel Vøgg og Tropsfører Knud Vils og indgaar som Gruppe(r) jævnsides med de øvrige.

Der afrejses tidligt om Morgenens 3die Juledag, Ankomst til Jämtland d. 28. December om Morgenens. Ankomst igen til København 4. Januar om Aftenen.

Man indkvarteres i gode Pensionater i Björnänge, Duved og Handöl, og Tiden gaar med Skiteknik og korte og længere Ture i Omegnen under Ledelse af ovennævnte, der begge er uddannede og erfarne Instruktører; tillige er der hvert Sted en svensk Fjällleder foruden en Læge.

Turen er billigere i Aar og koster danske Kr. 97,00 (Billet, Indskrivning, Kost og Logi, Undervisning og Ulykkesforsikring iberegnet), hvoraf Kr. 12,00 indbetales ved Anmeldelsen og tilbagebetales med Kr. 6,00 ved Afbud.

Anmeldelse maa ske aldeles omgaaende til 1. Københavns Division, Vesterport 326, med Oplysning om Navn, Alder, Adresse og Telefonnr., hvorefter Deltagerne faar nærmere Besked om Togtider og Udrustning.

MAGASINET UDKOMMER IKKE I JANUAR

Med Februar-Nummeret vil følge en Indholdsfortegnelse for Aargangen 1935.

LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER

Pris Kr. 1,75

HUSK den paa
ØNSKESEDLEN!

V. Richters Forlag

DEN RØDE PIL

Fortælling fra Congo
af Chr. Reinhard

Kaptajn Jensen prentede sit Navn, stort og elegant, under Kvartalsrapporten. Saa løftede han Hovedet og lod Blikket glide gennem den aabne Dør udover Verandaens Murstensbalustrade til Pladsen foran Huset, hvor et Par Indfødte fra Landsbyen gik og fejede. Bag ved Huset, paa Eksercerpladsen kunde han høre Korporal Ngubutumle de halvtreds Soldater, der for Tiden udgjorde Postens militære Styrke. Deres haarde, nøgne Fodsaaier klaskede i Jorden, for hver

Gang Delingen gjorde omkring eller formerede, alt eftersom Ngubus Kommandoer lod.

Jensens Øjne strejfede det lille Stykke af Floden, der kunde ses inde fra Huset. En Kano pagajede forbi, drevet frem af en halvnøgen indfødt; en ung, kraftig Fyr, paa hvis Ryg Musklerne laa som Tovbunder. Han hørte tilovre paa den anden Side Floden, til Olekastammen, Postens aldrig hvilende Fjender.

Synet af Olekakrigeren fik Jensen til at fare op og med sin flade Haand slaa i Bordet, saa en af Fejerne udenfor vendte Hovedet og et Øjeblik saa uforstaaende op paa den hvide Halvgud derinde. Jensen var atter kommet til at tænke paa sit forlængst planlagte, men endnu ikke gennemførte Felttog mod Fjenderne derovre. Nu skulde det være Alvor! Folkene var nu i saa god Form, at de nok skulde kunne deje en Maanedes Strabadser; Ngubu var netop i Færd med at give dem den sidste Afslibning.

Kaptajn Jensen satte sig igen og gav sig til at gennemgaa sin Felttogsplan Led for Led, men blev ret snart brat afbrudt ved en Sirenes Hylen ude fra Floden. Han rejste sig, foldede Rapporten sammen og lagde den i en Konvolut, tog sin Stanleyhjem paa og gik udenfor.

Ngubu var holdt op med Eksercitsen.

Et Par af Soldaterne kom langsomt slentrende over Pladsen.

»Nu kommer Damperen, Kommandant«! sagde den ene og grinede over hele sit sorte, skinnende Fjæs.

Jensen gik ned til Landingsstedet; Skildvagtten præsenterede og sank tilbage i sin vante Sløvhedstilstand, den Sløvhed der skyldes Ækvatorial-Afrikas fugtige, hede Klima.

»Hejs Flaget«! sagde Jensen.

Skildvagtten — en Basuto-Mand — stillede Geværet fra sig og lod Congostatens blaa Flag med den gyldne Stjerne gaa til Tops. Ikke en Vind rørte sig, og Flaget hang slapt ned fra den hvidmalede Stang.

Et nyt Hyl fra den usynlige Sirene. Saa drejede den fladbundede, hvidgraa Floddamper »Leopoldo« om Næsset og lagde til et Øjeblik efter.

Kaptajn Meier — en bred og støvt Nordmand — gik fra Borde og nærmede sig Jensen.

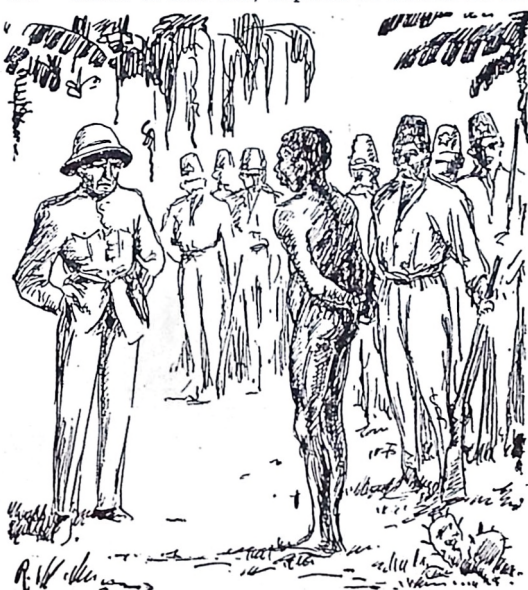
»Goddag, Jensen«, raabte han med rungende Basstemme. »God Jul«!

Jensen tog sig i det.

God Jul! Det var — jo, det var Juleaften. At han kunde glemme det!

Han trykkede Nordmandens store Lab og gengældte ham Ønsket.

»Værsgo! Aviser, Post — og en kjær liten Pakke til mon ami, Capitain M. Jensen. Er De

res Post færdig? Vi gaar med det samme.»

»Kom op og spis Lunch med mig, Meier«, inviterede Jensen.

»Har ingen Tid, jeg«. Meier rystede paa sit store Vildmandshoved. »Skal være i Likubu i Eftermiddag. Vilde gjerne — kan intet«.

Han slog beklagende ud med Hænderne.

»Det var kedeligt. Men det er der jo ikke noget at gøre ved«, sagde Jensen resigneret og gav

ham sine Breve og Rapporten til Guvernementet i Stanleyville.

»Ellers noget nyt her paa Stedet?« spurgte Meier.

»Ikke noget særligt. Stadige Smaaangreb fra Oleka'erne. Deres forgiftede Pile slog en af mine Soldater ihjel for nogle Dage siden. Nu skal det ogsaa være Alvor med min Straffeekspedition«.

»Ja, gjør bare no'et. Adjø, Jensen; vi skal til Likubu. Ha' det bra; nu ser jeg jo ikke Dere før hen i April«.

Kaptajn Meier gik ombord. Sirenen hylede, Skruen piskede voldsomt rundt i Vandet, og »Leopoldo« gled ud paa Floden og forsvandt bag Næsset.

Jensen gik op i Huset. — Aviserne slængte han hen i en Krog, de skulde gemmes til senere. Pakken fra Inger. — »Selvfølgelig er den fra Inger«, mumlede han — blev placeret midt paa Bordet. Saa satte han sig i Lænestolen — den var lavet af Pakkasser, betrukket med storblomstret Satin og stoppet med tørrede Maniokblade; hans eget Værk helt og fuldt — og gav sig til at læse sine Breve.

Der var et fra hans Forældre i Fjerritslev, et fra en gammel Officerskammerat, der laa i Garnison i Slagelse — og saa Brevet fra Inger med et Fotografi.

Han tog det forsigtigt i Haanden. Saa med Andagt paa Billedet af den slanke, lyse Ungpigeskikkelse, hans Forlovede, der nu gik hjemme i København og ventede paa ham. Nu havde han kun et halvt Aars Tjeneste tilbage, saa var han fri. De tre Aar som Officer og Kommandant her paa Distriktets yderste Post i belgisk Congo, var egentlig gaaet ganske godt. Begyndelsen var naturligvis den værste. Det tog lidt haardt paa den unge, danske Infanteriløjtnant, det nye Liv hernede under Ækvator. Bedre blev det, da han, efter at have været tre Maaneder i Stanleyville, blev sendt herop for at oprette en ny Post; Regeringens sidste Fremstød. Folkene var jo flinke; blot var der det med Oleka-erne derovre.

Han lagde Fotografiet fra sig og sprættede Guvernementets officielle Skrivelse op. Løb den hurtigt igennem. Ikke noget særligt — udover Ngubus Udnævnelse til Sergeant — en Anerkendelse for hans Optræden under det sidste Felttog — og en Medalje til ham selv — for det samme. Det skulde Ngubu have at vide straks.

Jensen gik ud paa Verandaen. — Noget svirrende forbi hans venstre Øre og borede sig med en dump Lyd ind i Væggen bag ham.

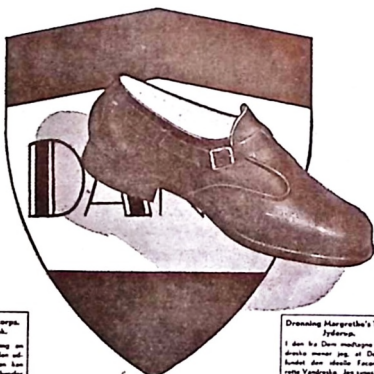
Han vendte sig om.

En Pil stod, endnu dirrende, i den hvide Trævæg.

FORLANG HOS DERES SKOTØJSHANDLER

DANIA

SPEJDER OG VANDRESKO

MONSTER BESKYTTET

Det danske Spejderkorps.
I Valley Trap & Fish.
Det er efter en Århundred
langt gammel Sko, så det vil
sige alle de Korte man kan
afte til en Vandresko, herfor
jeg nævnt kan antages den
som Vandresko og Spejderkorps.
Sige: Edne, Paa Jernsten.
Tænderen.

Dronning Margrethe's Troop
Jyderne.
I den tre Ders modtagne Vandresko
danske nævnt jeg at De har
fundet den bedste Fæsen for
den Vandresko. Jeg synes, herfor
formen af Skoen var meget
godt at jeg end Siden af at
være stærk, har den et godt
Udseende.
Sige: Flammende Fæsen Jensen.

Dania Spejder- og Vandresko har følgende
særlige Fordele:

Skoen har forstærket Svang. Mellemsålen i Foden forrykkes ikke.
Taakappen er gjort høj. Der er god Plads for Tærerne.
Omkring Skoen er anbragt en ekstra Rem. Skoen holdes fast om Foden.
Overlænderet er skaaret i eet Stykke. Skoen er vandtæt.

Spejdere!

Køb

Forbindingskasse
og Materiale
i

SANKT MATTHÆUS APOTEK
(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Telefon Central 2810

Jensen tog den ud. Den var rød, lang og klæbrig paa Spidsen af Gift. En forgiftet Pil, som en af Oleka'ernes Snigskytter havde sendt imod ham fra temmelig nært Hold.

En Kano et lille Stykke ude paa Floden pagajede hurtigt over mod den anden Bred.

»Aha«, udbød Jensen halvhøjt. — »Oleka'en fra før, Snigskytten«.

Hurtigt alarmerede han Besætningen. Da Oleka-Manden var ude paa Midten af Floden — der paa dette Sted var meget bred — stak fire Kanoer ud fra Landingsstedet, drevet frem af kraftige Arme — tre Roere i hver Kano, og stævnede frem mod den dristige Fjende.

De naaede den modsatte Bred samtidig, Fjenden og Forfølgerne. Oleka'en sprang ud og pilede af, saa hurtigt hans Ben kunde bære ham, ind i Skovens Tusmørke. Nogle spredte Geværskud lød, saa et uvilkaarligt Skrig og en Brasen i Grene og Krat.

Jensen, der stod nede ved Floden, saa lidt efter sine Folk komme gaaende frem fra Skoven ned mod Kanoerne. Nogle af dem bar Oleka'en, bundet og saaret, mellem sig.

Jensen gik paany op i Huset. Da Soldaterne kom i Land, gik han ud paa Verandaen og blev staaende dér, medens Ngubu i Retstilling afgav sin Melding.

Fangen var blevet saaret af et let Strefjaskud i højre Laar. Det viste sig, at han var en værdifuld Fangst. Hans Navn var Bolo, og han var en Søn af Mibova, den mægtigste af Oleka'ernes Høvdinge. — Om han skulde skydes eller hænges?

»Ikke nu«, svarede Jensen og gik ned paa Pladsen.

Han gik hen foran Fangen og betragtede ham nøje.

Bolo var en ung Knøs, seksten Aar vel, smidig og muskuløs, legemlig udviklet over sin Alder. Hans sorte Øjne forsøgte paa at stirre trodsigt op i Jensens nordiske blaa, men han maatte sænke Blikket for den hvide Mand.

»Slaa ham ihjel! Skyd ham med din Revolver, Kommandant!« opfordrede Ngubu og rorte ved Revolveren, der dinglede i Jensens Bælte.

»Smid ham foreløbig over i Magasinet«, befalede Jensen og drejede om paa Hælen for at gaa.

»Hæng ham, Kommandant!« brølede Soldaterne.

Jensen betragtede endnu en Gang Fangen. — Herregud. Seksten Aar kun. At tage saa ungt et Liv, tænkte han. Saa gentog han Befalingen og gik op til sin Lunch, som en af Soldaterkonerne i Mellemtiden havde lavet.

Om Aftenen, da han havde spist sin Middag og sad i Lænestolen, rygende en af de Cigarer, Inger havde sendt, tog han hendes Brev frem og

En Dreng gratis til Sydamerika! Er det dig?

Det kan det godt blive, dersom du skynder dig at komme med i HelleSENS store Konkurrence. Med hvert HELLESENS-Element — dem, der brænder længst, véd du — følger der et Flyvebillede med Kupon. — Saml saa mange Billeder som muligt, klip Kuponerne fra og indsend dem til »Flyvebankens«, Drengbladet, Admiralgade 28, København K., saa deltager du i Kapløbet om 110 maanedlige Præmier, og om den sidste, store, Turen med »Graf Zeppelin« til Sydamerika i Sommeren 1936.

Begynd i Dag!

Her har du
det første
Flyvebillede.

HELLESENS

Kokken er Lejrens vigtigste Mand —! og hans højre Haand hedder **OXO**

Selv om det øser ned og Baalet ikke vil makke ret, saa klarer Kokken sit Job — for han har sikker Hjælp i de smaa OXO-Terninger. Med dem brygger han den fineste Suppe eller hjælper paa Bøfsovsen, saa den faar netop det lille Sving, der faar Madomrene til at sige »Aha!« og — forlange mer! — OXO-Kokken er en sikker Mand — han har OXO-Terningerne med sig. Hvad enten det regner eller sner, saa véd han, at Maden bliver den bedste, og hver Gang han serverer Suppe og ... ja, næsten ligegyldig, hvad han laver, saa er det en sikker Vinder, fordi han bruger OXO-Terninger.

OXO

MECCANO

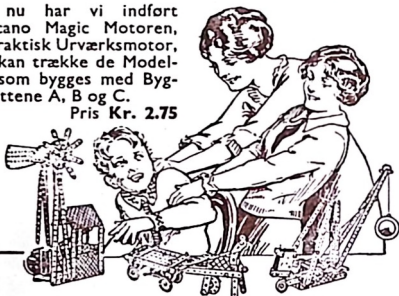
DE NYE MECCANO BYGGESÆT

I 1935 er Meccano Byggesæt blevet større og bedre. Der kan bygges arbejdende Modeller i hundreder med Meccano, ligeså en lille enkelt indrettet Kran til de mest indviklede mekaniske Problemer.

Byggesæt fra Kr. 3.50 til Kr. 500

Og nu har vi indført Meccano Magic Motoren, en praktisk Urværksmotor, der kan trække de Modeller, som bygges med Byggesættene A, B og C.

Pris Kr. 2.75

Meccano Tog. Med Elektroeller Urværksmotor. Verdens bedste Lilliput-Tog. Forlang Katalog hos Deres Meccano Forhandler.

Elektriske Tog fra Kr. 21.00 til Kr. 100.00

Urværks Tog fra Kr. 7.00 til Kr. 90.00

Flyvemaskine Byggesæt. Med et Meccano Flyvemaskine Byggesæt kan man bygge mange forskellige Modeller af moderne Flyvemaskiner. Leveres i tre forskellige Farver, som man kan vælge imellem.

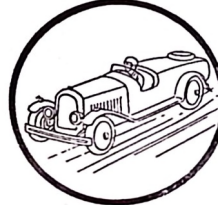
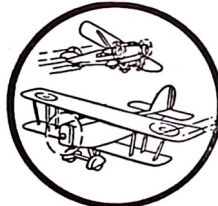
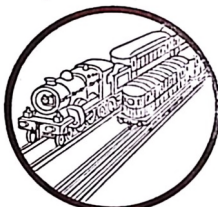
Priser fra Kr. 5.00 til Kr. 33.00

Automobil Byggesæt. Med disse kan der bygges smukke kørende Modelautomobiler. Der kan vælges mellem fire forskellige Farver.

Priser fra Kr. 13.50 til Kr. 28.00

Dinky Builder Byggesæt. Er særlig beregnet paa de yngre Børn, Drengene saavel som Piger; et udmærket, fængslende og lærerigt Legetøj. Priser fra Kr. 3.75 til Kr. 10.50

"Dinky Toys" Legetøj. Det er efterhaanden blevet en hel Sport at samle paa disse tiltrækkende Miniaturemodeller. Indtil nu findes der 200 forskellige Stykker, og der kommer stadig nye til. Pris fra Kr. 0.15 til Kr. 2.50

Forlang vore Meccano- og Tog- Kataloger hos Deres Meccano Forhandler

FABRIKANT: MECCANO LTD., LIVERPOOL, ENGLAND

læste det igen. — Han faldt over en Sætning i Brevet. »Negre er vel ogsaa Mennesker«, skrev hun.

Hm, hvad vidste vel en ung, københavnsk Dame om Congonegre?

Om Bolo?

— Men Inger var jo alligevel Inger.

Og Bolo var Bolo! En Fjende, der med en forgiftet Pil havde gjort et yderst velment Forsøg paa at rydde ham, Mogens Jensen, af Vejen. —

Han saa paa Fotografiet. Det var, ligesom Inger hviskede til ham: »Giv Bolo fri«.

En Fjende.

Dog, — det var Juleaften.

Nu sad de om Gaasestegen hjemme i Fjerritslev og i København hos Inger. Om lidt vilde de tænde Juletræet og synge de gamle Salmer.

Og omme i Postens Magasin laa en saaret, bunden sekstenaars Dreng, der hed Bolo.

Egentlig havde Kaptajn Jensen Sentimentalitet.

Jensen rejste sig, tændte en Lygte og gik ud i Mørket — over til Magasinet. Mellem Bunker af Kautsjuk og Ruller af Bomuldstøj laa Bolo i snærende Reb.

Jensen stillede Lygten fra sig paa en Kasse, tog en Kniv og skar Drengens Baand over — mens han tænkte paa Julen — og paa Inger.

Høvdingesønnen rejste sig halvt op, øm i Leddene og forpint af Smerten fra Saaret.

»Du kan gaa«, sagde Jensen til ham paa Olekasproget. »Det er jo Juleaften«. Jensen brugte her det danske Ord. »Det forstaar du ikke, men det kan ogsaa være det samme. Gaa nu! I Morgen fortryder jeg det jo nok«.

Knøsen bøjede sig dybt for Jensen. Saa gled han langsomt ud ad Døren og opslugtes af Tropenattens Mørke.

Jensen tog Lygten og gik over til sit Hus. Og lidt senere kunde Skildvagtten høre nogle sære Toner fra den hvide Mands Stue. Hvis han havde forstaaet Dansk, vilde han nu have hørt en Jule-salme. Det var Jensen, der med sin skarpe Kommandostemme sang:

»Julen har bragt velsignet Bud,
nu glædes gamle og unge —«

Foran ham paa Bordet stod Ingers Portræt, og det var, som om det smilede til ham.

Da Kaptajn Mogens Jensen seks Maaneder senere overgav Kommandoen i Posten til sin Efterfølger, den italienske Løjtnant Guiseppe Cassa, var der Fred mellem begge Flodbredders Folk.

Over Døren til den hvide Mands Hus sad som en Prydelse en lang, rød Pil.

Brandskibet.

(Fortsat fra Side 11)

at slaa Ild med Fyrtojet, og havde han ikke faaet en pludselig Indskydelse, var hans Plan blevet toltalt mislykket. Russeren havde jo kun affyret den ene Pistol. Lynsnart rev Anders den anden ud af Matrosens Haand, affyrede den lige ned i Aabningen med de brandfarlige Stoffer og kastede sig paa Hovedet i Vandet. Saasnaert Anders kom op til Vandoverfladen, var han klar over, at hans Plan var lykkedes. En klar Flamme slikkede op ad Taklingen og greb fat i Sejlet, mens en tyk Røgsøjle steg op fra Agterenden. I det samme slog en Kugle ned i Vandet nogle Meter fra hans Hoved. Saa en til og atter en; men da var han allerede dukket ned. Da han kom op igen, var der stille. Russerne var ved at fire Redningsbaadene ned for at slippe bort fra det brændende Skib.

Gustaf var ikke langt borte, og han havde snart Broderen i Baaden. Saa tog de hver sin Aare og roede saa hurtigt, de kunde, ind mod Kysten.

Russerne gjorde ikke Forsøg paa at forfølge dem — de tænkte kun paa at undgaa Fangenskab. De vidste, at der fra Land vilde blive sendt Hjaelp til det brændende Skib, og Hjaelp var det sidste, de ønskede sig. For dem var det ensbetydende med at blive Krigsfanger paa en eller anden svensk Fæstning. Det lykkedes dem at undslippe, og i Stedet for blev det Anders og Gustaf, som blev optaget af Redningsbaadene og i Triumf førtes i Land.

Ernst Jotson.

(Oversat fra Svensk af Aase Carstensen).

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lordag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Drenge og Piger — bed Mor om

Toms

PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste

Spisechokolade.

5
i Pakken Plader
25 Øre

Købes om og om igen!

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN

BOGTRYKKERI

Godthaabsv. 22, C. 15296

Bagermester

A. LARSEN

MØNTERGADE 15

Leverandør K. K. K.

Naar
ISEN
og
SNEEN
kommer
gælder
det
om

at have Vintersportsrekvisiterne klare til Brug, og at det er de rette Ting.
I Sportmagasinet **F.I.B.** findes de rigtige Varer til de rigtige Priser.

SKI

i alle Størrelser og Udførelser.

SKISTØVLER - SKIDRAGTER - LUFFER etc.

SKØJTER, SKØJTESTØVLER

„Agon, Model Peter Sørensen jr.“, Skøjten uden Nitning, lav
Model med den rigtige Kurve, foretrækkes af de bedste Løbere.

KÆLKE

i alle Størrelser og Udførelser.

SPIL

„TO-TO“ Fodboldspillet denne Vinters Spil.

Bordtennis — Bordbillard — Badminton — Tennis

SPORTSMAGASINET „F. I. B.“ A/S

Amagertorv 11 — København K. — Telf. Central 689 - 14758